

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ของ

ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง
อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง มีภารกิจสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนภายในตำบล ภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่น หมายความว่า แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนด วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสมและงบประมาณจากเงินอุดหนุน และพร้อมที่นำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามนโยบายรัฐบาล คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทองฉบับนี้ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาตำบลโพธิ์ทองให้มีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๓
๓. ประชากร	๘
๔. สภาพทางสังคม	๙
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๑๑
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๑๑
๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและน้ำ)	๑๔
๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๔
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๖
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๖
๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๑๖
๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	๒๗
๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๓๓
๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๓๖
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๐
๒.๑ วิสัยทัศน์	๔๐
๒.๒ ยุทธศาสตร์	๔๐
๒.๓ เป้าประสงค์	๔๐
๒.๔ ตัวชี้วัด	๔๑
๒.๕ ค่าเป้าหมาย	๔๒
๒.๖ กลยุทธ์	๔๓
๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	๔๔
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ภาพรวม	๔๕
๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	๕๐
๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๐
๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	๕๓

สารบัญญัตอ

ส่วนที่ ๓ การทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๕๖
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๕๖
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๕๗
บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๑)	๕๗
บัญชีสรุปโครงการพัฒนาที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและชุมชน (แบบ ผ.๐๑/๑)	๕๙
รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๒)	๖๐
รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๒/๑)	๑๒๕
รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๒/๒)	๑๓๓
บัญชีครุภัณฑ์ (แบบ ผ.๐๓)	๑๔๐
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๔๒
๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๔๒
๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๔๖
๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)	๑๕๐
๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๕๓
๔.๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อาคต	๑๕๓
๔.๔.๒ ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา	๑๕๓

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลโพธิ์ทองเป็นตำบลที่เพิ่งเกิดขึ้นใหม่โดยแยกมาจากตำบลหัวตะพานเดิมส่วนมากจะอพยพจากถิ่นที่อยู่อื่น คือผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากตำบลหัวตะพานและชุมชนดั้งเดิมคือ “ชุมชนบ้านโคก” ซึ่งเป็นชุมชนโบราณตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกสุดของหมู่ที่ ๑ ตำบลโพธิ์ทองติดต่อกับตำบลหัวตะพาน ต่อมาได้อพยพมาตั้งถิ่นฐานเป็นชุมชนใหม่บริเวณสันทรายทางด้านทิศตะวันออกในหมู่ที่ ๑ , ๒ ของตำบล ปัจจุบัน “บ้านโคก” ไม่มีสภาพเป็นชุมชนอีก ส่วนผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งมีประมาณ ๘๐% ของจำนวนประชากรทั้งหมดของตำบล ส่วนหนึ่งมาจาก “เมืองสตูล” (ไทรบุรี) จากคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ชาวมุสลิมในเขตพื้นที่ตำบลโมคลานและตำบลโพธิ์ทอง เล่าต่อ ๆ กันมาว่า ชาวมุสลิมในตำบลโพธิ์ทองและตำบลโมคลานเป็นลูกหลานสืบเชื้อสายมาจาก “ปาลิมอ เจ๊ะเต๊ะ” แม่ทัพเมืองสตูล ที่ถูกกวาดต้อนพร้อมครอบครัวและทหารบางส่วนมายังเมืองนครศรีธรรมราช เมื่อคราวเจ้าเมืองไทรบุรีไม่ยอมอ่อนข้อต่อไทย ซึ่งเจ้าเมืองนครศรีธรรมราชยกกำลังเข้าปราบปรามและกวาดต้อนมา โดยมาตั้งถิ่นฐานครั้งแรกที่ทุ่งบ้านใหญ่ ตำบลโมคลานและสืบเชื้อสายอยู่ในเขตตำบลโมคลาน และตำบลโพธิ์ทองในปัจจุบัน

ส่วนที่มาของชื่อตำบล กล่าวขานกันมาว่ามีที่ตอนอยู่ที่หนึ่ง ซึ่งมีต้นโพธิ์ทองต้นใหญ่ต้นหนึ่งได้ให้ร่มเงาเป็นที่พักอาศัยถาวรจนถึงปัจจุบันนี้ เมื่อแยกจากตำบลหัวตะพานจึงได้ชื่อตำบลว่า “ตำบลโพธิ์ทอง”

ตำบลโพธิ์ทอง เป็นตำบลที่มีความสงบมาช้านาน มีความอุดมสมบูรณ์ทางด้านกสิกรรม มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่ายและประชาชนยึดมั่นในศาสนา

เนื้อที่

ตำบลโพธิ์ทองมีเนื้อที่ประมาณ ๑๗,๔๙๔ ไร่ (๒๗.๙๙ ตารางกิโลเมตร)

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ ตำบลไทยบุรีและตำบลท่าศาลา อำเภوتاศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลโมคลาน / ตำบลดอนตะโก อำเภوتاศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ ตำบลท่าศาลา อำเภوتاศาลาและตำบลปากพูน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ตำบลหัวตะพาน / ตำบลโมคลาน อำเภوتاศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ที่สามารถแบ่งได้ดังนี้ คือ

๑. ที่ราบลุ่มระหว่างสันทราย เป็นพื้นที่อยู่ทางทิศตะวันออกของแนวถนนท่าศาลา- บ้านอู่ตะเภา เป็นพื้นที่สันทรายสลับกับที่ลุ่มเป็นแนวยาวในทิศเหนือ - ทิศใต้ พื้นที่ลุ่มระหว่างสันทรายมักจะเป็นที่ลุ่มมีน้ำขังตลอดปี มีลักษณะเป็นน้ำกร่อย มีพืชพรรณตามธรรมชาติ เช่น เสม็ด กก หญ้าต่าง ๆ ขึ้นอยู่บางบริเวณได้ ถูกตัดแปลงใช้ทำนาข้าว

๒. พื้นที่สันทราย จะเป็นพื้นที่ขนานกับถนนสายท่าศาลา-บ้านอู่ตะเภา ตลอดสาย ทั้งทางด้านทิศตะวันออกและทิศตะวันตกของถนน กว้างเฉลี่ยประมาณ ๑ กิโลเมตร บนสันทรายมักจะเป็นที่ตั้งของหมู่บ้าน สวนมะพร้าวหรือสวนผลไม้

๓. พื้นที่ราบและบริเวณที่ลุ่ม อยู่ทางทิศตะวันตกของตำบลเป็นบริเวณที่มีสภาพพื้นที่ราบเรียบ ลักษณะทั่วไปจะเป็นดินลึกลับ มีพื้นที่ดินเป็นดินเหนียว หรือร่วนเหนียวปนทราย มีการระบายน้ำเร็ว หน้าฝนจะมีน้ำขังอยู่บนพื้นดิน มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางจนถึงสูง เป็นบริเวณทำนาข้าวของตำบลและดินเหนียวเหมาะแก่การปั้นอิฐ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของพื้นที่ตำบลโพธิ์ทอง จัดเป็นเขตอากาศแบบร้อนชื้น มีฝนตกชุกเกือบตลอดปี เป็นบริเวณที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมทั้งสองฝั่ง คือ มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๒๗.๕ องศาเซลเซียส

สำหรับฤดูกาลของพื้นที่ จำแนกออกได้เป็น ๒ ฤดู คือ

ฤดูฝน

เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนมกราคม โดยในช่วงพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน จะได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในช่วงนี้ฝนตกไม่มากนัก เนื่องจากมีเทือกเขาบรรทัดปะทะไว้ สำหรับในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนมกราคม จะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงนี้จะมีฝนตกหนักกว่าช่วงแรกบางครั้ง จะได้รับอิทธิพลจากพายุที่ก่อตัวจากทะเลจีนใต้ ปริมาณฝนตกมากที่สุด คือ เดือนพฤศจิกายน

ฤดูแล้ง

เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน ในช่วงนี้จะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ อาจจะมีฝนตกบ้างในช่วงนี้แต่น้อยมาก อากาศโดยทั่วไปร้อนชื้น อุณหภูมิสูงสุดประมาณ ๓๘.๐ องศาเซลเซียส ในเดือนมีนาคม และปริมาณฝนแล้งที่สุดในเดือนมีนาคมเช่นกัน

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่ตำบลโพธิ์ทอง ส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวปนทราย เหมาะแก่การทำนา และทำสวนปาล์ม มะพร้าว และพืชผักผลไม้อื่นๆ

ตำบลโพธิ์ทองมีพื้นที่ ที่มีความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งทางทิศตะวันตกเป็นดินเหนียวเหมาะสำหรับการทำนา ข้าว มีแหล่งน้ำขนาดเล็กสำหรับการวางไข่ของสัตว์น้ำตามธรรมชาติ และเป็นแหล่งดินเหนียวชนิดดี เหมาะสำหรับการใช้ทำเครื่องปั้นดินเผาและอิฐมอญ ส่วนสันทรายทางตอนกลางเหมาะสำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น มะพร้าว ปาล์ม พืชผักผลไม้ อื่น ๆ และพื้นที่ราบลุ่มทางทิศตะวันออกเหมาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย เช่น กุ้งกุลาดำ ปลากระพง ปลานิล เป็นต้น

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค มีดังนี้

- งานฝายทำนบ จำนวน ๙ แห่ง
- บ่อโยก (บ่อบาดาล) จำนวน ๙ แห่ง (ใช้การได้ดี ๔ แห่ง)
- บ่อน้ำตื้น(บ่อน้ำตื้น) มีเกือบทุกครัวเรือน ประมาณ ๒,๓๐๐ ครัวเรือน

แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

- ฝายน้ำล้นคลองขุด หมู่ที่ ๑,๓,๔
- บ่อดิน หมู่ที่ ๓
- เขื่อนอิงไต่เพชร หมู่ที่ ๖
- ฝายน้ำล้น หมู่ที่ ๖
- คลองบ้านมะยิง หมู่ที่ ๕,๖
- คลองอิงไต่เนียง หมู่ที่ ๖
- ฝายน้ำล้นคลองหม้อ หมู่ ๗
- คลองดินทุ่งกว้าง หมู่ที่ ๑,๓,๔,๘
- คลองนกเภา หมู่ที่ ๑,๓

๔.๕ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ไม่มี

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ประกอบด้วยการปกครองท้องที่ ๘ หมู่บ้าน มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๔ คน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๒ คน และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน ไม่มีความขัดแย้งในการติดต่อประสานงานระหว่างท้องถื่นกับท้องที่ ซึ่งประชาชนตำบลโพธิ์ทองให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีและให้ความสำคัญกับประชาคมหมู่บ้าน ประชาคมตำบลและการมีส่วนร่วมของประชาชน

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ประกอบด้วย

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	เบอร์โทร
๑	นายกาแมน สมอาด	นายกอบต.	๐๘๖-๖๘๕๗๒๙๕
๒	นายชัยวัฒน์ ช่วยชู	รองนายก อบต.(๑)	๐๘๔-๔๔๕๒๗๖๘
๓	นายอัศวินวิทย์ หวันมะหยอ	รองนายก อบต.(๒)	๐๘๑-๓๒๖๕๓๑๔
๔	นายสมเกียรติ สมะละลา	เลขานุการนายก อบต.	

ฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ประกอบด้วย

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	เบอร์โทร
๑	นายอัปดุลเราะหมาน โต๊ะเปี้ย	ประธานสภาฯ	๐๘๗-๒๗๐๙๖๗๒
๒	นายไพศาล ขวัญบุศบงศ์	รองประธานสภาฯ	๐๘๙-๒๘๗๓๐๙๔
๓	นายสมชาย สัจवाल	สมาชิกสภาฯ ม.๑	๐๘๓-๕๐๔๗๐๑๐
๔	นายสมพล นาภูมิ	สมาชิกสภาฯ ม.๒	๐๘๖-๙๔๓๘๓๘๖
๕	นายดอโรหีม มะหมัด	สมาชิกสภาฯ ม.๓	๐๘๑-๗๑๙๔๓๖๗
๖	นายร่อหีม บุหลาด	สมาชิกสภาฯ ม.๓	๐๘๓-๕๙๓๘๕๗๗
๗	นายณรงค์ หล้าหาบ	สมาชิกสภาฯ ม.๔	๐๘๓-๑๐๔๔๕๗๘
๘	นายสุวรรณ สนากการ	สมาชิกสภาฯ ม.๔	๐๘๐-๕๒๙๙๑๒๗
๙	นายประยูร आयูวัฒน์นะ	สมาชิกสภาฯ ม.๕	๐๗๕-๔๔๕๓๔๑
๑๐	นางฉลวย ปล้องเกิด	สมาชิกสภาฯ ม.๖	๐๘๑-๙๗๘๕๙๗๘
๑๑	นายมานพ แอระหีม	สมาชิกสภาฯ ม.๖	๐๘๓-๖๔๗๖๑๑๕
๑๒	นายจำลอง โต๊ะหมาน	สมาชิกสภาฯ ม.๗	๐๙๐-๑๗๖๔๘๐๙
๑๓	นายสมเกียรติ โต๊ะสาร	สมาชิกสภาฯ ม.๗	๐๘๔-๘๔๐๒๔๙

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลโพธิ์ทอง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๘ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านสองแพรก

พื้นที่ตั้งของส่วนราชการ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านสองแพรกฯ โรงเรียนบ้านสองแพรกมิตรภาพที่๙๒ สนามกีฬาโรงเรียนบ้านสองแพรกระดับตำบล ลานกีฬาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพประจำตำบล ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งมีผู้นำหมู่บ้าน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ดังนี้

นายโกศล	ยลธรรม	ผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๙-๕๕๔๓๖๓๗
นายสายันต์	สันโดษ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๓-๕๒๓๑๔๘๓
นายสุชาติ	นวลอนงค์	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๗-๒๖๔๕๑๖๘
นายไพศาล	ขวัญบุศบงค์	สมาชิกสภา อบต.	โทร ๐๘๙-๒๘๗๓๐๙๔
นายสมชาย	สังวาลย์	สมาชิกสภา อบต.	โทร ๐๘๓-๕๐๔๗๐๑๐

หมู่ที่ ๒ บ้านบนถนน

พื้นที่ด้านทิศเหนือสุดของตำบล ติดต่อกับเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา มีวัดบนถนน และวัดแสงแรง เป็นวัดประจำหมู่บ้าน ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งมีผู้นำหมู่บ้าน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ดังนี้

นายธนภฤติ	ปรีณสุวรรณ์	ผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๙๙-๑๖๒๐๑๔๒
นางฉวีวรรณ	หาญกล้า	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๓-๑๗๔๕๘๒๘
นายสมโชค	สุขสบาย	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๗-๒๖๓๖๐๐๑
นายสมพล	นาภูมิ	สมาชิกสภา อบต.	โทร ๐๘๖-๙๔๓๘๓๘๖
นายชัยวัฒน์	ช่วยชู	สมาชิกสภา อบต.	โทร ๐๘๔-๔๔๕๒๗๖๘

หมู่ที่ ๓ บ้านตีนดอน

พื้นที่ชุมชนหนาแน่นประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามประชาชนบางส่วนยังมีการสื่อสารโดยใช้ภาษามลายู เป็นพื้นที่ตั้งของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประจำตำบลโพธิ์ทอง มีมัสยิดบ้านปาย (ตีนดอนเหนือ) มีมัสยิด นูรุดดินยามาอาตุลหือสลาม (บ้านตีนดอนใต้) และมีสุสานมุสลิมบ้านตีนดอนใต้ ซึ่งมีผู้นำหมู่บ้าน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ดังนี้

นายสบาย	หมิตแหละ	ผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๓-๑๐๒๖๘๘๐
นางวรรณิ	นวลอนงค์	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร -
นายนราดล	ดลกล้า	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๔-๓๐๕๐๙๕๘
นายดอโรหิม	มะหมัด	สมาชิกสภา อบต.	โทร ๐๘๑-๗๑๙๔๓๖๗
นายร่อหิม	บุหลาด	สมาชิกสภา อบต.	โทร ๐๘๓-๕๙๓๘๕๗๗

หมู่ที่ ๔ บ้านกลาง

พื้นที่ชุมชนหนาแน่นประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามประชาชนบางส่วนยังมีการสื่อสารโดยใช้ภาษามลายู เป็นพื้นที่ตั้งของโรงเรียนเอกชนมะฮัดอิสลามอิมานียะห์มูลนิธิ มีมัสยิดบ้านกลาง ซึ่งมีผู้นำหมู่บ้านและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ดังนี้

นายมุหัมหมาด	หลงจิ	ผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๗-๒๗๔๓๖๒๑
นายสมชาย	เลิศระเปียบ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๖-๙๕๔๙๓๐๓
นายอับดุลรอหมาน	สมัน	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๙๕-๔๐๘๑๐๓๑
นายณรงค์	หล้าหาบ	สมาชิกสภา อบต.	โทร ๐๘๓-๑๐๔๔๕๘๗

- ๖ -

หมู่ที่ ๕ บ้านสี่แยกวัดโหนด

พื้นที่ด้านทิศตะวันออกของตำบลมีพื้นที่ติดต่อกับเขตเทศบาลเมืองปากพูน ชุมชนหนาแน่น มีตลาดเสรีเอกชนซึ่งเป็นตลาดนัดประจำตำบล ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มีมัสยิดบ้านแสงจันทร์ ซึ่งมีผู้นำหมู่บ้าน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ดังนี้

นายธวัชชัย	หวันมะหยอ	ผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๖-๒๗๓๕๐๐๕
นายดลอะหรีม	หมัดเต๊ะ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๑-๐๘๒๘๕๕๕
นายศุภชัย	ไบเต้	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๙๕-๐๙๑๘๖๔๘
นายประยูร	อายุวัฒน์	สมาชิกสภา อบต.	โทร ๐๗๕-๔๔๕๓๔๑
นายอับดุลเราะหมาน	โต๊ะเปี้ย	สมาชิกสภา อบต.	โทร ๐๘๗-๒๗๐๙๖๗๒

หมู่ที่ ๖ บ้านมะยิง

สถานที่ผลิตเครื่องปั้นดินเผา มีสินค้า OTOP ที่ตั้งของมัสยิดดารุลอิสลาม (บ้านมะยิง) ซึ่งมีผู้นำหมู่บ้าน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ดังนี้

นายพิมล	ราชนิยม	ผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๔-๗๔๔๗๓๒๐
นายจารีย์	แอะระหีม	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๓-๖๔๗๗๖๑๕
นายโผน	โต๊ะหลี	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๗-๓๘๕๔๘๔๓
นางฉลวย	ปล้องเกิด	สมาชิกสภา อบต.	โทร ๐๘๑-๙๗๘๕๕๗๘
นายมานพ	แอะระหีม	สมาชิกสภา อบต.	โทร ๐๘๓-๖๔๗๗๖๑๕

หมู่ที่ ๗ บ้านยางด้วน

พื้นที่ด้านทิศใต้ของตำบลโพธิ์ทอง ติดต่อกับพื้นที่ตำบลดอนตะโกและตำบลโมคลาน ประชาชนนับถือศาสนาอิสลาม มีมัสยิดยางด้วนในชุมชนบ้านยางด้วน และมีสตรีวิทยาดุสศอลิฮีนในชุมชนบ้านทุ่งรง มีสุสานปาลิมอเจ๊ะเต๊ะ และสุสานทุ่งบ้านใหญ่ ประชาชนยังใช้ภาษามลายูในการสื่อสารบ้าง ซึ่งมีผู้นำหมู่บ้าน และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ดังนี้

นายสุรศักดิ์	โต๊ะหมาน	กำนัน ต.โพธิ์ทอง	โทร ๐๘๓-๖๔๖๗๑๑๖
นางสุพร	กุลคุรศาสตร์	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๗-๒๙๘๘๔๔๘
นางอารีย์	นิยมเดชา	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๓-๖๕๘๒๗๑๓
นายสมเกียรติ	โต๊ะสาร	สมาชิกสภา อบต.	โทร ๐๘๔-๘๔๐๐๒๔๙
นายจำลอง	โต๊ะหมาน	สมาชิกสภา อบต.	โทร ๐๙๐๑๗๖๔๘๐๔

หมู่ที่ ๘ บ้านโพธิ์ทอง

แยกหมู่บ้านจากบ้านสี่แยกวัดโหนด หมู่ที่ ๕ ตำบลโพธิ์ทอง จัดตั้งเป็นหมู่บ้านใหม่ ชื่อหมู่บ้านโพธิ์ทอง เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นชุมชนหนาแน่นประชาชนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม เป็นพื้นที่ตั้งของโรงเรียนวัดสระประดิษฐ์ วัดสระประดิษฐ์ มีสุสานอิสลามบ้านกลาง และเมรุวัดสระประดิษฐ์ สถานีตำรวจภูธรย่อยสี่แยกวัดโหนด ซึ่งมีผู้นำหมู่บ้าน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ดังนี้

นายอนุสรณ์	สนกการ	ผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๗-๗๕๐๓๙๖๓
นายสมหมาย	โต๊ะเหม	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๖-๙๔๙๒๓๒๖
นายสมพงศ์	ไบเต้	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	โทร ๐๘๓-๖๔๐๘๗๔๖

๒.๒ การเลือกตั้ง

ตำบลโพธิ์ทอง แบ่งเขตเลือกตั้ง ดังนี้

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง

เขตเลือกตั้งที่ ๑ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังต่อไปนี้
หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๑ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ ศาลาเอนกประสงค์โรงเรียนบ้านสองแพรก

เขตเลือกตั้งที่ ๒ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังต่อไปนี้
หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๒ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ ศาลาสหกรณ์มะพร้าว

เขตเลือกตั้งที่ ๓ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังต่อไปนี้
หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๓ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ อาคารเฉลิมพระเกียรติ

หน่วยเลือกตั้งที่ ๒ ได้แก่ หมู่ที่ ๓ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประจำตำบลโพธิ์ทอง

เขตเลือกตั้งที่ ๔ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังต่อไปนี้
หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๔ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ โรงเรียนมะฮั๊ดอิสลามอิมานียะฮ์มุลนิฮี อาคาร ๑
หน่วยเลือกตั้งที่ ๒ ได้แก่ หมู่ที่ ๔ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ โรงเรียนมะฮั๊ดอิสลามอิมานียะฮ์มุลนิฮี อาคาร ๒

เขตเลือกตั้งที่ ๕ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังต่อไปนี้
หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๕ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ มัสยิดแสงจันทร์

เขตเลือกตั้งที่ ๖ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังต่อไปนี้
หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๖ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ อาคารเอนกประสงค์มัสยิดดารุ้ลอิสลาม

เขตเลือกตั้งที่ ๗ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังต่อไปนี้
หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๗ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ มัสยิดยางด้วน

เขตเลือกตั้งที่ ๘ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๘ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา
ที่เลือกตั้ง ได้แก่ โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์ อาคาร ๑

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ตำบลโพธิ์ทอง	ชาย	หญิง	รวม
หมู่ที่ ๑ บ้านสองแพรก	๔๘๓	๔๔๓	๙๒๖
หมู่ที่ ๒ บ้านบนถนน	๒๗๒	๒๘๑	๕๕๓
หมู่ที่ ๓ บ้านตีนดอน	๙๖๒	๙๘๒	๑,๙๔๔
หมู่ที่ ๔ บ้านกลาง	๙๑๙	๘๗๙	๑,๗๙๘
หมู่ที่ ๕ บ้านสี่แยกวัดโหนด	๖๕๙	๖๙๘	๑,๓๕๗
หมู่ที่ ๖ บ้านมะยง	๔๑๐	๔๓๕	๘๔๕
หมู่ที่ ๗ บ้านยางด้วน	๔๖๘	๔๙๘	๙๖๖
หมู่ที่ ๘ บ้านโพธิ์ทอง	๔๕๒	๔๖๖	๙๑๘
รวม	๔,๖๒๕	๔,๖๘๒	๙,๓๐๗

จำนวนครัวเรือน

ตำบลโพธิ์ทอง	บ้านปกติ
หมู่ที่ ๑ บ้านสองแพรก	๓๐๐
หมู่ที่ ๒ บ้านบนถนน	๑๙๓
หมู่ที่ ๓ บ้านตีนดอน	๔๔๘
หมู่ที่ ๔ บ้านกลาง	๔๘๕
หมู่ที่ ๕ บ้านสี่แยกวัดโหนด	๔๔๓
หมู่ที่ ๖ บ้านมะยง	๒๑๖
หมู่ที่ ๗ บ้านยางด้วน	๒๓๘
หมู่ที่ ๘ บ้านโพธิ์ทอง	๓๑๔
รวมครัวเรือนทั้งสิ้น	๒,๖๓๗

๑.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	จำนวนประชากร		รวม
	เพศชาย	เพศหญิง	
ต่ำกว่า ๑ ปี	๗๐	๖๐	๑๓๐
๑-๒ ปี	๑๔๓	๑๕๘	๓๐๑
๓-๕ ปี	๑๙๑	๑๘๗	๓๗๘
๖-๑๑ ปี	๔๔๔	๔๑๘	๘๖๒
๑๒-๑๔ ปี	๒๔๘	๒๑๗	๔๖๕

ช่วงอายุ	จำนวนประชากร		รวม
	เพศชาย	เพศหญิง	
๑๕-๑๗ ปี	๒๑๕	๒๐๗	๔๒๒
๑๘-๔๙ ปี	๒,๒๘๖	๒,๒๐๒	๔,๔๘๘
๕๐-๖๐ ปี	๕๕๔	๕๘๑	๑,๑๓๕
๖๑ ปีขึ้นไป	๔๗๔	๖๕๔	๑,๑๒๘
รวม	๔,๖๒๕	๔,๖๘๔	๙,๓๐๙

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

โรงเรียนระดับอนุบาล จำนวน ๒ แห่ง

๑. โรงเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประจำตำบลโพธิ์ทอง
๒. โรงเรียนมะฮั๊ดอิสลามอิมานียะห์มูลนิธิ หมู่ที่ ๔

โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๓ แห่ง

๑. โรงเรียนบ้านสองแพรกมิตรภาพที่ ๙๒ หมู่ที่ ๑
๒. โรงเรียนวัดสระประดิษฐ์ หมู่ที่ ๘
๓. โรงเรียนมะฮั๊ดอิสลามอิมานียะห์มูลนิธิ หมู่ที่ ๔

โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง

- โรงเรียนมะฮั๊ดอิสลามอิมานียะห์มูลนิธิ หมู่ที่ ๔

ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน จำนวน ๘ แห่ง

- ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน

โรงเรียนสอนศาสนาภาคีรุดอื่น จำนวน ๘ แห่ง

๑. โรงเรียนมิฟต้าฮุลอุลุม (ตีนดอนเหนือ) หมู่ที่ ๓
๒. โรงเรียนมะฮั๊ดอิสลามอิมานียะห์ (บ้านตีนดอนใต้) หมู่ที่ ๓
๓. โรงเรียนมุฮัมมาดีศึกษา (บ้านกลาง) หมู่ที่ ๔
๔. สถาบันการศึกษารูซุลลอห์ หมู่ที่ ๔
๕. โรงเรียนนุรุลฮิลา (บ้านแสงจันทร์) หมู่ที่ ๕
๖. โรงเรียนดาร์อุลอิสลาม (บ้านมะยิง) หมู่ที่ ๖
๗. โรงเรียนแสงสามัคคีศึกษา (บ้านยางดวน) หมู่ที่ ๗
๘. โรงเรียนมิบตาหุญญันนะ (บ้านทุ่งรง) หมู่ที่ ๗

๔.๒ การสาธารณสุข

ตำบลโพธิ์ทองมีสถานบริการด้านสาธารณสุข ดังนี้

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสองแพรก ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑
- สถานพยาบาลเอกชน ๓ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕,๘

- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน ๒ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕,๘
 - ร้านขายยาแผนโบราณ ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕
- จำนวนบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข มีดังนี้
- เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข จำนวน ๑ คน
 - เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน จำนวน ๑ คน
 - พยาบาลวิชาชีพ จำนวน ๑ คน
 - ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข จำนวน ๑ คน
- การกีฬาและนันทนาการ มี ๓ แห่ง มีดังนี้
- สนามกีฬาโรงเรียนบ้านสองแพรกมิตรภาพที่ ๙๒
 - ลานกีฬาโรงเรียนวัดสระประดิษฐ์
 - ลานกีฬาเครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง

๔.๓ อาชญากรรม

ไม่มีการก่ออาชญากรรมในคดีใหญ่ๆ มีแต่คดีเล็กน้อยๆไป

๔.๔ ยาเสพติด

ในพื้นที่ตำบลโพธิ์ทองพบว่า มีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานต่างๆ ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์กรการบริหารส่วนตำบลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

การให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุคนพิการและผู้ป่วยเอดส์ ในเขตตำบลโพธิ์ทอง พ.ศ. ๒๕๖๕

ประเภท	จำนวนผู้ได้รับการช่วยเหลือ(ราย)	จำนวนเงินที่ได้รับ (บาท)
เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	๑,๑๕๙	๙,๖๖๓,๖๐๐
เบี้ยความพิการ	๒๖๙	๒,๖๓๒,๘๐๐
เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์	๘	๔๘,๐๐๐
รวม	๑,๔๓๖	๑๒,๓๔๔,๔๐๐

จำนวนผู้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลประจำปี ๒๕๖๕

หมู่ที่	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	รวม (คน)
ผู้สูงอายุ	๑๐๔	๙๖	๒๑๙	๒๑๙	๑๘๒	๘๗	๑๑๓	๑๓๙	๑,๑๕๙
คนพิการ	๒๓	๑๗	๔๔	๖๖	๔๔	๓๑	๑๙	๒๕	๒๖๙
ผู้ป่วยเอดส์	๔	-	๒	๒	-	-	-	-	๘
รวม	๑๓๑	๑๑๓	๒๖๕	๒๘๗	๒๒๖	๑๑๘	๑๓๒	๑๖๔	๑,๔๓๖

๕. การบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคม

เส้นทางในการเดินทางในพื้นที่ตำบลโพธิ์ทอง โดยผ่านถนนทางหลวงชนบท ๔ สาย คือ

๑. หน้าองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ทางหลวงชนบท ๓๐๒๗ ท่าศาลา – สี่แยกวัดโหนด (ถนนลาดยาง)
๒. บ้านกลาง – หัวตะพาน ทางหลวงชนบท ๓๐๒๗ (ถนนลาดยาง)
๓. บ้านกลาง – หน้าทับ ทางหลวงแผ่นดิน ๔๑๔๑ (ถนนลาดยาง)
๔. สี่แยกวัดโหนด - บ้านดอนคา ทางหลวงแผ่นดิน ๔๑๔๑ (ถนนลาดยาง)
๕. สี่แยกวัดโหนด – ปากโพธิ์ (ถนนคอนกรีต)

และองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทองมีถนนโดยแยกออกแต่ละหมู่บ้าน ดังนี้

๑. ถนนลาดยาง	จำนวน ๕ สาย (หมู่ที่ ๑,๒,๔,๕,๖)
๒. ถนนลูกรัง	จำนวน ๔๕ สาย (หมู่ที่ ๑ – ๘)
๓. ถนนคอนกรีตเสริมไม้ไผ่,เสริมเหล็ก	จำนวน ๔๕ สาย (หมู่ที่ ๑ – ๘)

๕.๒ การไฟฟ้าการสาธารณสุขปโภค

การไฟฟ้า

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทองอยู่ในความควบคุมดูแลของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอท่าศาลา ราษฎรที่ได้ใช้ไฟฟ้าครบทุกครัวเรือน

๕.๓ การประปา

การประปาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง เริ่มมีในพื้นที่บ้านยางด้วน หมู่ที่ ๗ แต่ยังไม่เปิดให้บริการ อยู่ในความรับผิดชอบของหมู่บ้าน

๕.๔ โทรศัพท์

โทรศัพท์สาธารณะ	จำนวน ๗ แห่ง
๑. สถานีตำรวจภูธรตำบลโพธิ์ทอง (๒ ตู้)	หมู่ที่ ๕
๒. โรงเรียนมะฮั๊ดอิสลามอิมานียะห์	หมู่ที่ ๔
๓. หน้าทำการองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง	หมู่ที่ ๑
๔. หน้าถนนคอนกรีตสายตีนดอนบ่อไหล	หมู่ที่ ๓
๕. ข้างมัสยิดบ้านกลาง	หมู่ที่ ๔
๖. หน้ามัสยิดบ้านยางด้วน	หมู่ที่ ๗
๗. เยื้องกับมัสยิดบ้านมะยิง	หมู่ที่ ๖

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตรกรรม

พื้นที่เกษตรกรรมมีทั้งสิ้นประมาณ ๑๐,๔๙๖ ไร่ ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม คือการทำนา สวนมะพร้าว ปาล์มน้ำมัน พืชผัก ยางพารา ค้าขาย และอื่น ๆ

๖.๒ การประมง

ส่วนใหญ่จะมีการทำประมงน้ำจืด บริเวณแหล่งน้ำตามธรรมชาติในที่ราบลุ่มทางทิศตะวันตกและบริเวณที่ราบลุ่มระหว่างสันทรายทางทิศตะวันออก และมีการเลี้ยงปลาน้ำจืด ได้แก่ ปลาดุก ปลานิล ปลาช่อน เพื่อใช้จำหน่ายและเป็นอาหาร ส่วนที่ราบลุ่มน้ำกร่อยทางด้านทิศตะวันออกมีการเลี้ยงกุ้งกุลาดำเล็กน้อย นอกจากนี้มีการทำประมงน้ำเค็ม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการทำประมงชายฝั่งหรือการทำประมงขนาดเล็ก (สถานที่ประกอบการอยู่นอกพื้นที่ตำบลโพธิ์ทอง)

๖.๓ การปศุสัตว์

ราษฎรส่วนใหญ่เลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริมเกือบทุกครัวเรือน เลี้ยงสัตว์ไว้สำหรับบริโภคและจำหน่ายบ้าง เช่น โคพื้นเมือง โคเนื้อ สุกร เป็ด ไก่ พื้นเมือง ไก่พันธุ์เนื้อ และแพะ เป็นต้น

๖.๔ การบริการ

- โรงแรม/รีสอร์ท จำนวน ๑ แห่ง
- ปั๊มน้ำมันและก๊าซ ๒ แห่ง
- โรงสี ๔ แห่ง
- เครื่องซักผ้าหยอดเหรียญ
- ปั๊มน้ำมันหยอดเหรียญ

๖.๕ การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของตำบลโพธิ์ทอง ขณะนี้กำลังดำเนินการพัฒนาอยู่ ๒ แห่ง คือ แหล่งท่องเที่ยวที่ ๑ หมู่บ้านมะยิง ซึ่งเป็นแหล่งเครื่องปั้นดินเผาบ้านมะยิง ซึ่งได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางทั้งหน่วยราชการและองค์การเอกชน ซึ่งตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๖ บ้านมะยิง แหล่งท่องเที่ยวที่ ๒ ได้แก่ สุสานปงลิมอ เจ๊ะเต๊ะ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ซึ่งกล่าวกันว่าเป็นที่ฝังศพของแม่ทัพเมืองสตูลที่ชื่อ เจ๊ะเต๊ะ ซึ่งตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๗ บ้านยางดวน (ทุ่งรง) กำลังจะพัฒนาให้สวยงามให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

๖.๗ การพาณิชย์

๑. ร้านขายของชำขนาดใหญ่	หมู่ที่ ๑,๓,๔,๕,๖,๗	จำนวน ๑๒ แห่ง
๒. ร้านขายของชำขนาดเล็ก	หมู่ที่ ๑,๓,๔,๕,๖,๗	จำนวน ๕ แห่ง
๓. มีตลาดสดเอกชน	หมู่ที่ ๕	จำนวน ๑ แห่ง
๔. ลานค้าชุมชน	หมู่ที่ ๓,๕,๗	จำนวน ๓ แห่ง
๕. ร้านค้าสินค้าพลาสติกขนาดใหญ่	หมู่ที่ ๕	จำนวน ๑ แห่ง
๖. ร้านขายอุปกรณ์สินค้าการเกษตร	หมู่ที่ ๒,๕	จำนวน ๒ แห่ง
๗. ร้านขายอุปกรณ์ก่อสร้าง	หมู่ที่ ๑,๓,๔,๕	จำนวน ๓ แห่ง
๘. ตู้จำหน่ายหยอดเหรียญ	หมู่ที่ ๑,๓,๕,๗	จำนวน ๔ แห่ง
๙. เครื่องซักผ้าหยอดเหรียญ	หมู่ที่ ๑ - ๗	จำนวน ๗ แห่ง

รายได้เฉลี่ยต่อปีของคน และครัวเรือนในตำบล ปี ๒๕๕๙

พื้นที่	รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี)	รายได้บุคคลเฉลี่ย (บาท/ปี)
หมู่ที่ ๑ บ้านสองแพรก	๑๘๕,๗๑๑	๕๘,๙๐๕
หมู่ที่ ๒ บ้านบนถนน	๑๗๔,๙๑๗	๖๐,๑๐๒
หมู่ที่ ๓ บ้านตีนคอน	๑๙๙,๖๑๙	๔๘,๑๑๐
หมู่ที่ ๔ บ้านกลาง	๑๗๔,๗๕๒	๔๓,๖๘๘
หมู่ที่ ๕ บ้านสี่แยกวัดโหนด	๒๔๖,๘๓๓	๖๓,๔๗๘
หมู่ที่ ๖ บ้านมะยง	๒๙๒,๒๙	๗๐,๕๗๑
หมู่ที่ ๗ บ้านยางด้วน	๒๐๙,๑๗๙	๕๐,๖๖๐
รวม	๒๐๙,๖๕๑	๕๔,๖๙๖

แหล่งข้อมูล : ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับตำบล ปี ๒๕๕๙

รายจ่ายเฉลี่ยต่อปีของประชากร ตาม จปฐ. ปี ๒๕๕๙

หมู่ที่	พื้นที่	จำนวน ครัวเรือน	จำนวน คน	แหล่งรายจ่ายครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี)				รายจ่าย ครัวเรือน รวมเฉลี่ย (บาท/ปี)	รายจ่าย บุคคลรวม เฉลี่ย (บาท/ปี)
				ต้นทุนการ ผลิต	อุปโภค บริโภคที่ จำเป็น	อุปโภค บริโภคที่ ไม่จำเป็น	ชำระหนี้ สิน		
หมู่ที่ ๑	บ้านสองแพรก	๒๐๓	๖๔๐	๘,๑๙๔	๗๗,๐๕๙	๕๕,๐๔๓	๖,๒๕๖	๑๔๖,๕๕๓	๔๘,๘๖๕
หมู่ที่ ๒	บ้านบนถนน	๑๔๕	๔๒๒	๑๓,๖๐๐	๕๕,๙๙๙	๕๒,๖๗๑	๘,๙๓๑	๑๓๑,๒๐๒	๔๙,๑๙๓
หมู่ที่ ๓	บ้านตีนคอน	๓๖๒	๑,๕๐๒	๒๔,๔๕๒	๘๔,๒๗๘	๑๖,๒๓๘	๓๖,๔๘๕	๑๔๓,๖๐๒	๓๗,๑๕๓
หมู่ที่ ๔	บ้านกลาง	๒๔๙	๙๙๖	๓๗,๔๑๖	๗๓,๒๕๙	๓๔,๕๒๔	๑๑,๒๙๐	๑๓๗,๐๑๙	๓๗,๘๕๐
หมู่ที่ ๕	บ้านสี่แยกวัดโหนด	๒๖๙	๑,๐๔๖	๒๘,๒๕๔	๔๕,๙๐๐	๒๔,๐๕๙	๕,๙๓๔	๑๐๔,๑๔๗	๓๓,๘๔๙
หมู่ที่ ๖	บ้านมะยง	๑๔๙	๖๑๗	๕๘,๑๘๑	๙๕,๓๕๐	๓๐,๐๘๐	๓๕,๕๙๔	๑๘๘,๕๕๕	๕๒,๐๐๑
หมู่ที่ ๗	บ้านยางด้วน	๑๘๖	๗๖๘	๒๔,๐๙๓	๖๙,๕๔๑	๒๗,๑๒๑	๔๕,๑๒๙	๑๓๓,๐๗๖	๓๕,๐๔๕
	รวมทุกพื้นที่	๑,๕๖๓	๕,๙๙๑	๑๙๔,๑๙๑	๕๐๑,๓๘๖	๒๑๕,๒๑๒	๑๔๙,๖๑๙	๑๓๑,๐๐๗	๒๙๓,๙๕๖

แหล่งข้อมูล : ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับตำบล ปี

๒๕๕๙

๖.๘ แร้งงาน

ไม่มี

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของตำบลโพธิ์ทอง

จำนวนประชากรทั้งหมด ๘,๘๙๕ คน ชาย ๔,๔๐๒ คน หญิง ๔,๔๙๓ คน
ครัวเรือนทั้งหมด ๒,๔๔๒ ครัวเรือน

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ตำบลโพธิ์ทอง มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๗,๔๙๔ ไร่ เป็นพื้นที่ถือครองด้านการเกษตร จำนวน ๑๐,๔๙๖ ไร่ โดยใช้ประโยชน์ในที่ดิน เป็นนาข้าว ไม้ผล/ไม้ยืนต้น ยางพารา พืชผัก ปาล์มน้ำมัน

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

- ฝายน้ำล้นคลองขุด หมู่ที่ ๑,๓,๔
- บ่อดิน หมู่ที่ ๓
- เหมืองโต๊ะเพชร หมู่ที่ ๖
- ฝายน้ำล้น หมู่ที่ ๖
- คลองบ้านมะยิง หมู่ที่ ๕,๖
- คลองโต๊ะเน็ง หมู่ที่ ๖
- ฝายน้ำล้นคลองหม้อ หมู่ ๗
- คลองดินทุ่งกว้าง หมู่ที่ ๑,๓,๔,๘
- คลองนกเภา หมู่ที่ ๑,๓

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกินน้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค)

- บ่อยก (บ่อบาดาล) จำนวน ๙ แห่ง (ใช้การได้ดี ๔ แห่ง)
- บ่อน้ำตื้น (บ่อน้ำตื้น) มีเกือบทุกครัวเรือน ประมาณ ๒,๓๐๐ ครัวเรือน

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

การนับถือศาสนาของตำบลโพธิ์ทอง แยกได้ดังนี้

๑. ศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๘๐%
๒. ศาสนาพุทธ ร้อยละ ๒๐%

สถาบันองค์กรทางศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

- วัด	จำนวน ๓ แห่ง
๑. วัดบนถนน	หมู่ที่ ๒
๒. วัดแสงแรง	หมู่ที่ ๒
๓. วัดสระประดิษฐ์	หมู่ที่ ๘

- มัสยิด	จำนวน ๘ แห่ง
๑. มัสยิดดารุ้ลอิบาดะห์ บ้านป่าตองดอนเหนือ	หมู่ที่ ๓
๒. มัสยิดนุรุดดีนญามาอาตุ้ลอิสลาม ตีนดอนใต้	หมู่ที่ ๓
๓. มัสยิดนุฮ์มาดียะห์ บ้านกลาง	หมู่ที่ ๔
๔. มัสยิดรุษูลลอฮ์	หมู่ที่ ๔
๕. มัสยิดนุรูลฮิลาล บ้านแสงจันทร์	หมู่ที่ ๕
๖. มัสยิดดารุ้ลอิสลาม บ้านมะยิง	หมู่ที่ ๖
๗. มัสยิดรียาดุสซอลิฮีน บ้านทุ่งรง	หมู่ที่ ๗
๘. มัสยิดยางด้วน บ้านยางด้วน	หมู่ที่ ๗

๘.๒ ขนบธรรมเนียมประเพณีที่สำคัญ

- ประเพณีทำบุญสารทเดือนสิบ	(หมู่ที่ ๑,๒,๓,๕,๖)
- ประเพณีทำบุญส่งเคราะห์ลอยแพ	(หมู่ที่ ๑,๒,๓,๕,๖)
- ประเพณีถือศีลอดเดือนรอมฎอน	(หมู่ที่ ๓,๔,๕,๖,๗)
- ประเพณีวันสงกรานต์ และวันผู้สูงอายุ	(หมู่ที่ ๑-๗)
- ประเพณีทำบุญให้ทานไฟ	(หมู่ที่ ๑,๒,๓,๕,๖)
- ประเพณีวันลอยกระทง	(หมู่ที่ ๑,๒,๓,๕,๖)
- ประเพณีแห่เทียนพรรษา	(หมู่ที่ ๑,๒,๓,๕,๖)
- ประเพณีจัดงานเมาลิดกลาง	(หมู่ที่ ๓,๔,๕,๖,๗)
- ประเพณีวันอาซูรอ	(หมู่ที่ ๓,๔,๕,๖,๗)

ตำบลโพธิ์ทอง มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่สำคัญ ได้แก่ ประเพณีทำบุญสารทเดือนสิบ ประเพณีทำบุญส่งเคราะห์ลอยแพ ประเพณีการถือศีลอดเดือนรอมฎอนของพี่น้องมุสลิม ประเพณีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุในวันสงกรานต์และวันผู้สูงอายุ ประเพณีวันลอยกระทง ประเพณีวันเข้าพรรษา เป็นต้น และตำบลโพธิ์ทอง มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาเกี่ยวกับศิลปะด้านมโนราห์ หนังตะลุง เพลงบอก ได้แก่ นายจำเนียร คำหวาน, นายเชื่อง ทองสุวรรณ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง กำลังดำเนินการวางแผนให้การสนับสนุน อนุรักษ์ และให้เยาวชนรุ่นหลังสืบทอดศิลปวัฒนธรรมอันดีงามต่อไป

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

เป็นแผนการพัฒนาประเทศ ที่กำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนต้องทำตาม เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ประเทศไทย ที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประชาชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ โดยที่รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียง กับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุข ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องที่ความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลก และตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดรับกับบริบทการพัฒนา ที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนร่วมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายและประเด็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

๑. **ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง** มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐรวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่นๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๑. **การรักษาความสงบภายในประเทศ** เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง โดย

(๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

(๒) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ

(๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

(๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

๒. **การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง** เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย

(๑) การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน

(๒) การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่

(๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

(๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล

๓. **การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ** เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง โดย

(๑) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ

(๓) การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้า ให้กับ ประเทศชาติ ภูมิภาค และโลกอย่างยั่งยืน โดย

- (๑) การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ
- (๒) การเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
- (๓) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กร

ภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด โดย

- (๑) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และ แก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม
- (๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่นๆ
- (๓) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดย มองกลับไปที่เราทราบดีทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปู ทางสู่ออนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนา อุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของ ผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสาน กับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและ สนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและ การลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลด ความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย

- (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น
- (๒) เกษตรปลอดภัย
- (๓) เกษตรชีวภาพ
- (๔) เกษตรแปรรูป
- (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย

- (๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร
- (๓) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
- (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
- (๕) อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูงประกอบด้วย

- (๑) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
- (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
- (๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย
- (๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
- (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย

- (๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
- (๒) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- (๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
- (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
- (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย

- (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
- (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
- (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
- (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
- (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สูการเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดย

- (๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว
- (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
- (๓) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา
- (๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
- (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ
- (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม
- (๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย

- (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์
- (๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑
- (๓) ช่วงวัยแรงงาน ยกกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

(๔) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย

- (๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑
- (๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่
- (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท
- (๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวาง

ตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก

- (๖) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม
- (๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย

(๑) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อตั้งแต่ระดับปฐมวัย

(๒) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่างๆ

(๓) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม โดย

- (๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ
- (๒) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี
- (๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัย สนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี
- (๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
- (๒) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- (๓) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน
- (๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างมูลค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

- (๑) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต
- (๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ
- (๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ
- (๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

๘. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย

- (๑) ปรับปรุงโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
- (๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
- (๓) กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
- (๔) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพแลความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน
- (๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม
- (๖) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง

(๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขและการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

(๘) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี โดย

(๑) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค

(๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่างๆ

(๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

(๔) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด

(๕) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

(๖) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย

(๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่างๆ

(๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน

(๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม

(๕) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

(๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดย

(๑) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ

(๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง

(๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน

(๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย

(๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด

(๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ

(๔) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย

(๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล

(๒) ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

(๓) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

(๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย

(๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและเอกชน

(๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย

(๑) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ

(๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน

(๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล

(๔) สงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

(๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น

(๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย

(๑) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย

(๒) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม

(๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

(๔) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทศวรรษ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

๖. ยกระดับกระบวนการทศวรรษเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย

(๑) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนไทย

(๒) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรมและระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม

(๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

(๔) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทศวรรษเพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่ง และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติดีชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้นกฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดย

(๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค

(๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่างๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์เป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ โดย

- (๑) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ
- (๒) ระบบการเงินการคลังประเทศ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็ก gọn เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โดย

- (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย

- (๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ
- (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ

- (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม
- (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรมและมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- (๑) ประชาชนและภาคีต่างๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต
- (๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้
- (๔) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆ และมีเท่าที่จำเป็น

- (๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลง
- (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
- (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

- (๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม

- (๒) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง
- (๓) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน
- (๔) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วม ของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม
- (๕) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๑. ๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐- ๒๕๖๔ ได้นำมโนทัศน์หลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืดหยุ่นต่อภัยได้อย่างมั่นคงเกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ ได้จัดทำบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ฉบับนี้ ประกอบด้วย ๕ ส่วน ได้แก่

- ส่วนที่ ๑ ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
- ส่วนที่ ๒ การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ
- สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก
 - สถานการณ์และแนวโน้มภายใน
- ส่วนที่ ๓ วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
- ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติกมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา
- ส่วนที่ ๕ การขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติและพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตการพัฒนาในระยะต่อไป จึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากลและสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคน

ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมาย ประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาชีพ ขยายโอกาส การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบคลุมตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือนสนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษาให้ทุนการศึกษาต่อระดับสูง (๒) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุขและสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาชีพ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ผ่านการพัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ (๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน อาชีพ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับองค์กรการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบล ที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออมและจัดตั้งโครงการการเงินฐานราก โดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า การพัฒนา ๕ ปี ต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และมาจากความร่วมมือกันมากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้นและประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้นเกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยว สามารถทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนร่วมทั้งในด้านการคลัง อาชีพ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหารและการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณและด้านการเงิน อาชีพ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจและ (๒) เสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการมุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการและการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน
กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายและภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบันมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสามัคคีกัน ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกัน แก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหาร และภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนาสำคัญประกอบด้วย (๑) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ (๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ (๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยในเขตทะเล และ (๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาล
ในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบในสังคมไทย การพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นและการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจและคุณภาพบุคลากร ภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า (๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ (๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและอำนวยความสะดวกตรงตามความต้องการ (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง (๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย

โปร่งใสและยุติธรรมและ (๖) ปฏิรูป กฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความ ทันสมัย เป็นธรรม และ สอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนา โครงสร้าง พื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการและปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุน การพัฒนาประเทศให้มีเสถียรภาพ การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงาน และลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วย ระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานใน กรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงาน ขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลและการพัฒนา ด้าน สาธารณูปการ น้ำประปา แนวทางการพัฒนาสำคัญประกอบด้วย (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบ ขนส่งทางอากาศและพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ (๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนา อุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนากิจการบริการจัดการในสาขาขนส่ง (๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการจัดการโลจิสติกส์และโซ่ อุปทานให้ได้ มาตรฐานสากลและพัฒนา และยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า (๔) พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการจัดการการผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด (๕) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้าง พื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้าง มูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ และ (๖) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึงและการ บริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติและการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสม องค์ความรู้เพื่อพัฒนา เทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็น เจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรม ได้ การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศและการเพิ่ม ความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของ ภาคการผลิตและบริการและคุณภาพชีวิตของประชาชน แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) เร่งส่งเสริม การลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนา กลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เองและกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุน วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้าน

นวัตกรรมเทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรมส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย และ (๓) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมด้านบุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชน โดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัวของการพัฒนาในกรุงเทพฯและภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคมพื้นที่ฐานเศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค่มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำพัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย (๒) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคมและภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และ (๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือ ระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงและอื่นๆ กับมิตรประเทศและเป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้างและเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศและส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทั้งกับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศ นอกภูมิภาค ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียง เศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาค อนุภูมิภาค อาเซียนและเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชีย ตะวันออกและเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย (๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ (๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการและการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค (๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย (๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน (๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและนานาชาติ (๗) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์ (๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน (๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ และ (๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถสร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตร ได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทั้งพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียง ของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน กับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำ ของโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนา เขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

เป้าหมายการพัฒนา ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

“ศูนย์กลางการเกษตร การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวนานาชาติ โลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน และสังคมคุณภาพ”

เป้าประสงค์รวม

๑. กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การผลิตและแปรรูป ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่

๒. กลุ่มจังหวัดมีมูลค่าการค้า การลงทุนที่เพิ่มขึ้น

๓. กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว

๔. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด

๕. กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์มีสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและสภาพสังคมที่ดี

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการเกษตร ด้านการผลิต แปรรูป การตลาดและ การบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) การประมง และปศุสัตว์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริหารจัดการ การตลาดในสินค้าและบริการอย่างครบวงจร ที่เชื่อมโยงการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ที่มีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ พลังงาน ระบบเครือข่าย การสื่อสาร สารสนเทศ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์ (Vision)

“นครแห่งอารยธรรม นำอยู่น่าเที่ยว การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน”

ค่านิยมวิสัยทัศน์

นครแห่งอารยธรรม นครศรีธรรมราชเมืองที่มีความหลากหลายทางศาสนา พลเมืองอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร มีแหล่งบ่มเพาะบุคคลด้วยด้วยสถาบันการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบ และมีประเพณีวัฒนธรรมที่สืบทอดอย่างยาวนาน

นำอยู่น่าเที่ยว เมืองที่ปลอดภัยจากอาชญากรรม อุบัติภัย ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นที่อยู่อาศัยขั้นดี และประชาชนมีความสุข มีสุขภาพอนามัยดี ชุมชนมีความมั่นคงทางอาหารสูง เป็นเมืองอาหารปลอดภัย เมืองสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เมืองพลังงานสะอาด เมืองที่มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เมืองที่มีระบบสาธารณสุขโรค ระบบคมนาคมที่

เชื่อมโยงทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศอย่างครบวงจร ระบบโลจิสติกส์ได้มาตรฐาน ประชาชนมีความเป็นเจ้าบ้านที่ดี และเป็นคนมีอัธยาศัยไมตรีที่ดี เป็นเมืองแห่งท่องเที่ยวที่อบอุ่น

การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน นครศรีธรรมราชมีฐานเศรษฐกิจเข้มแข็งจากภายในจังหวัด เป็นแหล่งการผลิตทางการเกษตรที่มีความสมดุลของระบบนิเวศ และสภาพแวดล้อม มุ่งเน้นการผลิตที่มีคุณภาพปลอดภัย มีมาตรฐาน และเพิ่มมูลค่า ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค และนำนวัตกรรม เทคโนโลยีอันทันสมัยมาประยุกต์ใช้ ส่งผลให้เกษตรกร ประชาชนชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช มีงาน อาชีพ รายได้ การบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานการผลิตทางการเกษตรที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในเรื่อง ดิน น้ำ และระบบชลประทาน รวมทั้งการจัดสรรที่ดินทำกิน เป็นเมืองที่เน้นการจัดการด้านการส่งเสริมการผลิตพืช สัตว์ ประมง การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรสู่ Smart Farmer การพัฒนาองค์กรเกษตรกร ให้เข้มแข็งการบริหารจัดการฟาร์มสู่ Smart Farm ระบบการวางแผนการผลิต เพื่อการสร้างมูลค่าผ่านการแปรรูปและ การพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร ที่มีความยั่งยืนและเชื่อมโยงเครือข่ายด้านการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีการแปรรูปเพิ่มคุณค่า มูลค่าสินค้าเกษตรสร้างผลตอบแทนเชิงเศรษฐกิจ และการประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านการเกษตรคู่ขนานภูมิปัญญาท้องถิ่น เศรษฐกิจเติบโตจากการท่องเที่ยว เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ นิเวศน์ป่าเขา และทางทะเล และการท่องเที่ยวทางพุทธศาสนา เศรษฐกิจจากฐานการค้า การลงทุน การบริการ และอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่เติบโต และแข่งขันได้

จุดยืนการพัฒนาของจังหวัด

จากข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด และกำหนดทิศทางการพัฒนายุทธศาสตร์ในภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้กำหนดจุดยืนการพัฒนาของจังหวัด ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. เมืองสืบสานศิลปวัฒนธรรม สงบสุข น่าเที่ยว
๒. เมืองเกษตรนวัตกรรม และอุตสาหกรรมสีเขียว
๓. ศูนย์กลางการค้าคมนาคมขนส่ง และกระจายสินค้าของภาคใต้

เป้าหมายการพัฒนา

๑. เพิ่มรายได้จากการเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ยกกระดับมาตรฐานคุณภาพ
๒. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
๓. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
๔. ประชาชนยึดหลักธรรมะในการดำเนินชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๕. ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีมีการสืบสานอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นการพัฒนา

๑. การบริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมะ ธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. การพัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้น่าอยู่ เข้มแข็งตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย
๖. การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การบริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบวงจร และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

๑. เป็นเมืองเกษตรสุขภาพ เกษตรคุณภาพ เกษตรนวัตกรรม ท่องเที่ยวเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

๑. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
๒. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน
๓. เพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

๑. ทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ สิ่งแวดล้อม ได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและใช้อย่างยั่งยืน
๒. การจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและใช้อย่างประหยัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้น่าอยู่ เข้มแข็ง ตามปรัชญาเศรษฐกิจ

พอเพียง

เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

๑. ประชาชนได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึงมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความสุข
๒. การศึกษามีคุณภาพ ทัดเทียมกับค่ามาตรฐานการศึกษา
๓. ชุมชนเข้มแข็งตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

๑. สังคมปลอดภัยเสถียร
๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

๑. ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีมีการสืบสานอย่างต่อเนื่อง

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

- วิสัยทัศน์ “ องค์กรหลักในการพัฒนา ยึดหลักธรรมาภิบาล และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ”
- ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ได้กำหนดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ภายใต้แนวคิด “หลักความพอเพียง” ตามแนวพระราชดำริ โดยอาศัยกรอบแนวทางจากยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช และภารกิจ ๖ ด้าน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ มาตรา ๓๒(๑) รวมทั้ง ได้ทบทวนจากยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับปี พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๒ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ พันธกิจ และเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจ

♦ พันธกิจ

๑. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้มีความรู้ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายเกษตรกร

๒. พัฒนาอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน และความต้องการของตลาด วิสาหกิจชุมชน สนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าการผลิต ด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ฯลฯ

๓. ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรทั้งที่เป็นอาหาร มิใช่อาหาร และพลังงานทดแทน

๔. สนับสนุนการจัดรูปที่ดินเพื่อการพัฒนาชุมชนเมืองและชนบท

๕. จัดให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

๖. พัฒนาทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยว บุคลากร ภาคการตลาด ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัด

๗. ส่งเสริมการลงทุน การพาณิชย์ และพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว

๘. ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยพัฒนาที่ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นกับองค์ความรู้ใหม่ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาความร่วมมือระหว่างนักวิชาการและชุมชน โดยให้ความสำคัญกับความสอดคล้องกับความต้องการภาคเศรษฐกิจชุมชน

๙. พัฒนาคือเชื่อมโยงของระบบตลาด ระบบขนส่งและระบบโลจิสติกส์

♦ เป้าหมายการพัฒนา

๑. รายได้ของชุมชนเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๒. ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างเป็นธรรม ที่ดินมีคุณค่าและได้รับประโยชน์มากขึ้น

๓. จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเมืองนำท่องเที่ยวติดอันดับของภาคใต้

๔. เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมกับศักยภาพของจังหวัด โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มมูลค่า การค้าการลงทุนของจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน

♦ พันธกิจ

๑. พัฒนาพื้นที่ป่าและระบบนิเวศให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

๒. ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ต้นน้ำและลุ่มน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้มีระบบช่วยตัดสินใจในการบริหารจัดการน้ำ ระบบพยากรณ์และเตือนภัยน้ำแล้งและน้ำท่วม รวมทั้งส่งเสริมให้มีระบบการจัดการน้ำเสีย

๓. ส่งเสริมให้มีมาตรการควบคุมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในชุมชน ให้อยู่ในขีดความสามารถรองรับของระบบนิเวศ

๔. ส่งเสริมการดำรงชีวิตตามวิถีไทย เพื่อปลูกฝังค่านิยมการบริโภค อย่างพอเพียงและยั่งยืน การสร้างเครือข่ายชุมชน เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน

๕. ส่งเสริมให้ชุมชน หมู่บ้านมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษและควบคุมกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและประชาชน เสริมสร้างประสิทธิภาพของกลไกการจัดการขยะชุมชน ขยะอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ ขยะติดเชื้อ ส่งเสริมให้มีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการลดและคัดแยกขยะ ในแหล่งกำเนิด สนับสนุนการสร้างธุรกิจจากขยะรีไซเคิล และสนับสนุนให้มีระบบเก็บขนและกำจัดขยะ แบบรวมศูนย์

๖. เสริมสร้างประสิทธิภาพในการกำจัด บำบัดมลพิษ ทั้งด้านวิชาการ บุคลากร และสร้างจิตสำนึกของชุมชนในการมีส่วนร่วมติดตาม ตรวจสอบ ฝ้าระวัง แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

๗. ส่งเสริมสนับสนุนครัวเรือน ชุมชน ใช้พลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก พลังงานสะอาด

๘. สนับสนุนส่งเสริมการรังวัดและจัดทำแผนที่ เพื่อแสดงแนวเขตที่ดินของรัฐ

๙. ผลักดันให้มีระบบคุ้มครองสิทธิชุมชนและการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรม อนุรักษ์ฟื้นฟู ความหลากหลายของพันธุกรรมท้องถิ่น เพื่อรักษา ปกป้องระบบนิเวศที่เชื่อมโยงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน

♦ เป้าหมายการพัฒนา

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลเชิงนิเวศน์อย่างยั่งยืน ประชาชนมีการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขภายใต้คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

๒. ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ครัวเรือน ชุมชน มีทางเลือกในการใช้พลังงาน และมีพลังงานใช้อย่างเพียงพอ

๔. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

♦ พันธกิจ

๑. พัฒนาศักยภาพมนุษย์และองค์กรภาคประชาสังคมให้มีศักยภาพเพื่อรองรับการพัฒนาในทุกด้าน

๒. พัฒนาคุณภาพการศึกษา กระบวนการเรียนรู้คุณธรรม จริยธรรม จัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบ สนับสนุนการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ส่งเสริมให้เยาวชน ประชาชน ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงสร้างสรรค์อย่างฉลาดเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้

๓. สนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาให้กับพื้นที่การศึกษาที่ขาดแคลน

๔. พัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพอนามัย พัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ

๕. พัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ส่งเสริมการบริหารจัดการแพทย์แผนไทย (แพทย์ทางเลือก) ทั้งในระดับชุมชน และ สถานพยาบาล

๖. ป้องกัน ควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพื่อลดจำนวนผู้เสพยาและผู้เกี่ยวข้องให้น้อยลง

๗. ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรงและป้องกันการเกิดโรคไม่ติดต่อ ฝ้าระวัง ป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่

๘. ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบเรียบร้อยและการบรรเทาสาธารณภัย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๙. พัฒนาการกีฬา เสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬา จัดหาสถานที่จัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง

๑๐. ส่งเสริมการทำนุบำรุงและรักษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนา ฟื้นฟู ต่อยอดแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเยาวชนและประชาชนและเผยแพร่สู่สังคมโลก

๑๑. สงเคราะห์ และพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งพาตนเองได้

๑๒. สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อความเข้มแข็งของชุมชน สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ชุมชน การจัดทำแผนแม่บทชุมชน ส่งเสริมกิจกรรมชุมชนเกษตรอุตสาหกรรมชุมชน และสวัสดิการชุมชน

♦ เป้าหมายการพัฒนา

๑. ประชาชน/เยาวชน มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข

๒. ประชาชนได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึงเป็นธรรม และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้นทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา รวมทั้งมีอนามัยการเจริญพันธุ์ที่เหมาะสมในทุกช่วงวัย

๔. ประชาชนมีโอกาสในการเข้าถึงระบบสุขภาพที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น และปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

♦ พันธกิจ

๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคมภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้ได้มาตรฐาน สะดวกปลอดภัยอย่าง

ทั่วถึง

๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและครบถ้วนเพียงพอ

๓. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่

♦ เป้าหมายการพัฒนา

๑. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน ที่ได้มาตรฐาน มีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และเชื่อมโยงกับระบบขนส่งอื่น รวมทั้งเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒. มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐาน ที่มีประสิทธิภาพทั่วถึงทุกพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

♦ พันธกิจ

๑. ผนึกสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลุกฝังจิตสำนึก ค่านิยมตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เสริมสร้างวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยและจิตสำนึกธรรมาภิบาลให้แก่เยาวชน ประชาชนทุกระดับ ทุกภาคส่วน

๒. พัฒนาการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส สนับสนุนให้ใช้ทรัพยากรในการบริหารอย่างคุ้มค่า ปรับปรุงระบบข้อมูลและรูปแบบการให้บริการประชาชน ลดขั้นตอนการทำงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๓. พัฒนาและส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ตอบสนองความต้องการในระดับชุมชน ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน สนับสนุนให้มีระบบฐานข้อมูลกลางและระบบการติดตามประเมินผล

๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

♦ เป้าหมายการพัฒนา

๑. ประชาชนมีจิตสำนึกที่ดี มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการแก้ปัญหาและให้บริการประชาชน
๓. มีการบริหารจัดการที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ และเพิ่มการมีส่วนร่วมของทุกภาคีในการ

พัฒนา

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“โพธิ์ทองน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ควบคู่วัฒนธรรมประเพณี เศรษฐกิจดีน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มุ่งเน้นการบริหารให้หลักธรรมาภิบาล พร้อมสู่ประชาคมอาเซียน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง และการบริหารจัดการองค์กรภายใต้ระบบธรรมาภิบาล

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ๑.๑ การคมนาคมขนส่งมีความสะดวก ปลอดภัย ได้มาตรฐานและครอบคลุม
 - ๑.๒ แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคมีคุณภาพและเพียงพอกับความต้องการ
 - ๑.๓ ไฟฟ้า ขยายเขตครอบคลุมและใช้งานได้
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
 - ๒.๑ มีการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม
 - ๒.๒ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - ๒.๓ ประชาชนมีสุขภาพที่ดี ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต
 - ๒.๔ ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการช่วยเหลือ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม
 - ๓.๑ ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาได้ทุกระดับ
 - ๓.๒ มีศูนย์กีฬาหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีระบบ มีอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐาน
 - ๓.๓ ส่งเสริมกิจกรรมงานประเพณีทั้งสองศาสนา
 - ๓.๔ มีการจัดเก็บข้อมูลด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
 - ๔.๑ ประชาชนมีอาชีพสร้างรายได้ หนี้สินลดลงและมีการออม
 - ๔.๒ พัฒนาอาชีพทั้งภาคการเกษตรและนอกการเกษตร
 - ๔.๓ ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพ/กองทุนสวัสดิการสังคม

๓.๕ จำนวนการจัดงานประเพณีในตำบล

๓.๖ ระบบการจัดเก็บข้อมูลด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๔.๑ ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อปีสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำของ จปฐ เพิ่มขึ้น

๔.๒ ร้อยละของประชาชนวัยทำงาน (อายุ ๑๕ - ๖๐ ปี) ที่มีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น

๔.๓ ร้อยละของครัวเรือนที่มีการเก็บออมเพิ่มขึ้น

๔.๔ จำนวนการฝึกอบรมอาชีพให้ประชาชนที่ต้องการฝึกอบรมอาชีพเพิ่มขึ้น

๔.๕ จำนวนการอุดหนุนการดำเนินงานของศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล

๔.๖ จำนวนหมู่บ้าน / กลุ่มอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น

๔.๗ จำนวนของกลุ่ม / กองทุนสวัสดิการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานเพิ่มขึ้น

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ จำนวนการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

๕.๒ ร้อยละของครัวเรือนที่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๓ ร้อยละของครัวเรือนที่ไม่ถูกรบกวนจากมลพิษเพิ่มขึ้น

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง และการบริหารจัดการองค์กรภายใต้ระบบธรรมาภิบาล

๖.๑ ร้อยละของประชาชนที่ใช้สิทธิเลือกตั้งทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศเพิ่มขึ้น

๖.๒ ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทองเพิ่มขึ้น

๖.๓ จำนวนการพัฒนาสถานที่ / เครื่องมือเครื่องใช้ / บุคลากรเพิ่มขึ้น

๖.๔ มีระบบฐานข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นระบบเพิ่มขึ้น

๒.๕ คำเป้าหมาย

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ ครัวเรือนที่ได้รับประโยชน์ในการคมนาคมที่สะดวก ปลอดภัย

๑.๒ ครัวเรือนที่น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น

๑.๓ ครัวเรือนได้รับความสะดวกจากการติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่าง

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๒.๑ ครัวเรือนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๒ คดีเกี่ยวกับยาเสพติดในพื้นที่ลดลง

๒.๓ คนที่มีสิทธิในระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้ามีหลักประกันสุขภาพ

๒.๔ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสได้รับการช่วยเหลือ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

- ๓.๑ เด็กที่จบการศึกษาภาคบังคับได้เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นเพิ่มขึ้น
- ๓.๒ ศูนย์กีฬาหมู่บ้าน / ชุมชนมีระบบการจัดการอย่างมีระบบเพิ่มขึ้น
- ๓.๓ ส่งเสริมกิจกรรมงานประเพณีทั้งสองศาสนา
- ๓.๔ การจัดเก็บข้อมูลด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- ๔.๑ คริวเรือที่มีรายได้เฉลี่ยต่อปีสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำของ จปฐ.
- ๔.๒ การอุดหนุนการดำเนินงานของศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๕.๑ การการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๒ คริวเรือมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง และการบริหารจัดการองค์การภายใต้ระบบธรรมาภิบาล

- ๖.๑ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร อบต. และใช้สิทธิของตนเองภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย
- ๖.๒ การบริหารงานของ อบต. สามารถแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๖.๓ การพัฒนาสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนพัฒนาด้านบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ
- ๖.๔ การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาอย่างมีระบบ

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บุกเบิก ถนน สะพาน ระบบการระบายน้ำ ให้ได้มาตรฐาน และครอบคลุม
- ๑.๒ ขุดลอกแหล่งน้ำ ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม แหล่งกักเก็บน้ำ ขยายเขตประปา เพื่อการอุปโภคบริโภคให้ครอบคลุม
- ๑.๓ ขยายเขต ปรับปรุง ซ่อมแซม ไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

- ๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมการบริการด้านสาธารณสุข
- ๒.๓ ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒.๔ ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมในการช่วยเหลือผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์และผู้ด้อยโอกาส

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

๓.๑ พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา

๓.๒ พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการกีฬาและการรวมกลุ่มกิจกรรมของเด็กเยาวชน
กลุ่มชมรมและนันทนาการ

๓.๓ ส่งเสริม สนับสนุนด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๔.๑ พัฒนาอาชีพทั้งภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร

๔.๒ ส่งเสริม สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพ กองทุนสวัสดิการชุมชน กลุ่มกองทุนต่าง ๆ

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

**๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง และการบริหารจัดการองค์การภายใต้
ระบบธรรมาภิบาล**

๖.๑ ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา อบต.

๖.๒ พัฒนาศักยภาพบุคลากร พัฒนา ปรับปรุงซ่อมแซมสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้
เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน

๖.๓ พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพด้านข้อมูลข่าวสาร

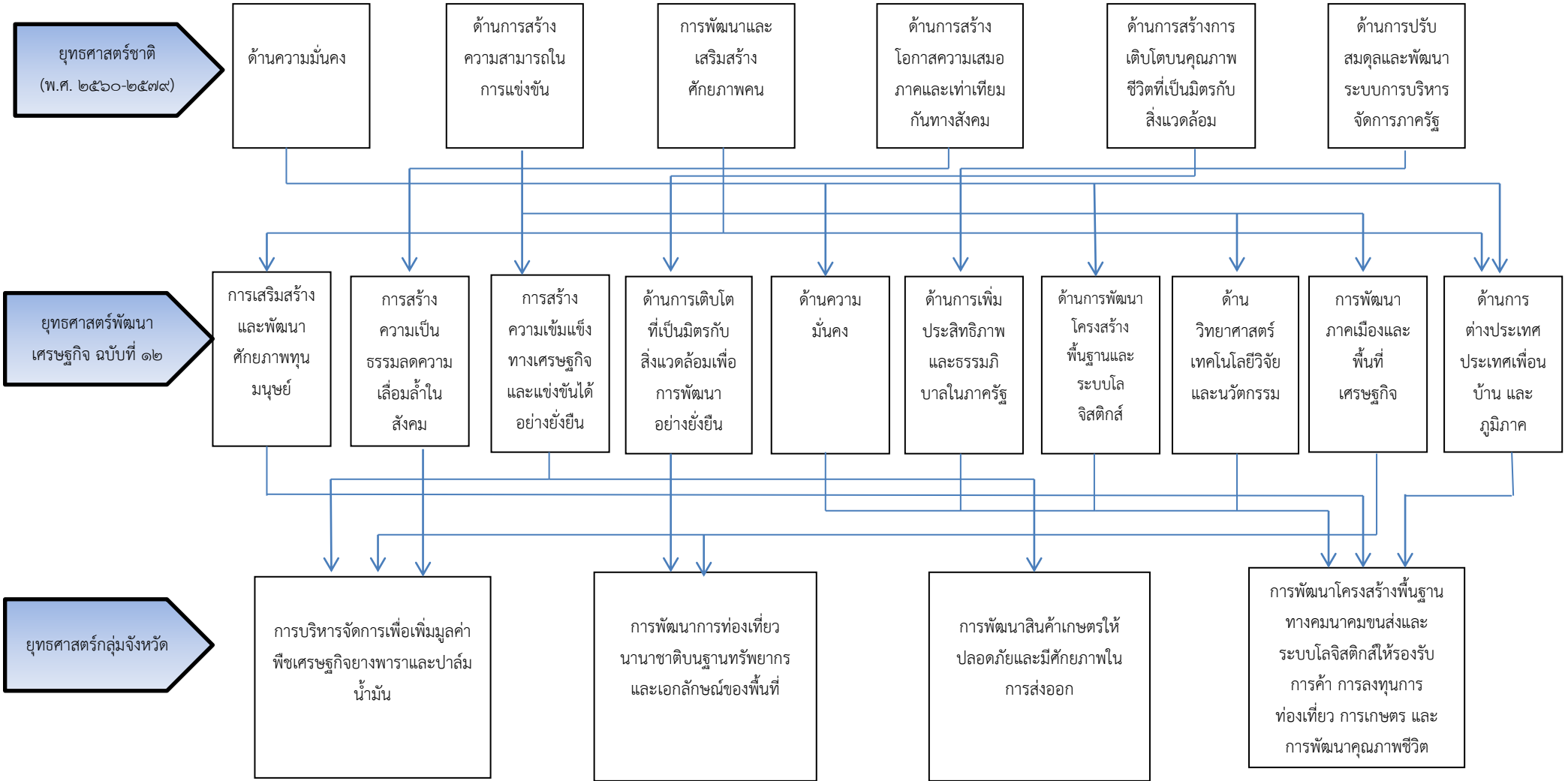
๖.๑ เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและการสร้างเครือข่ายการปกครองในระบอบ
ประชาธิปไตย

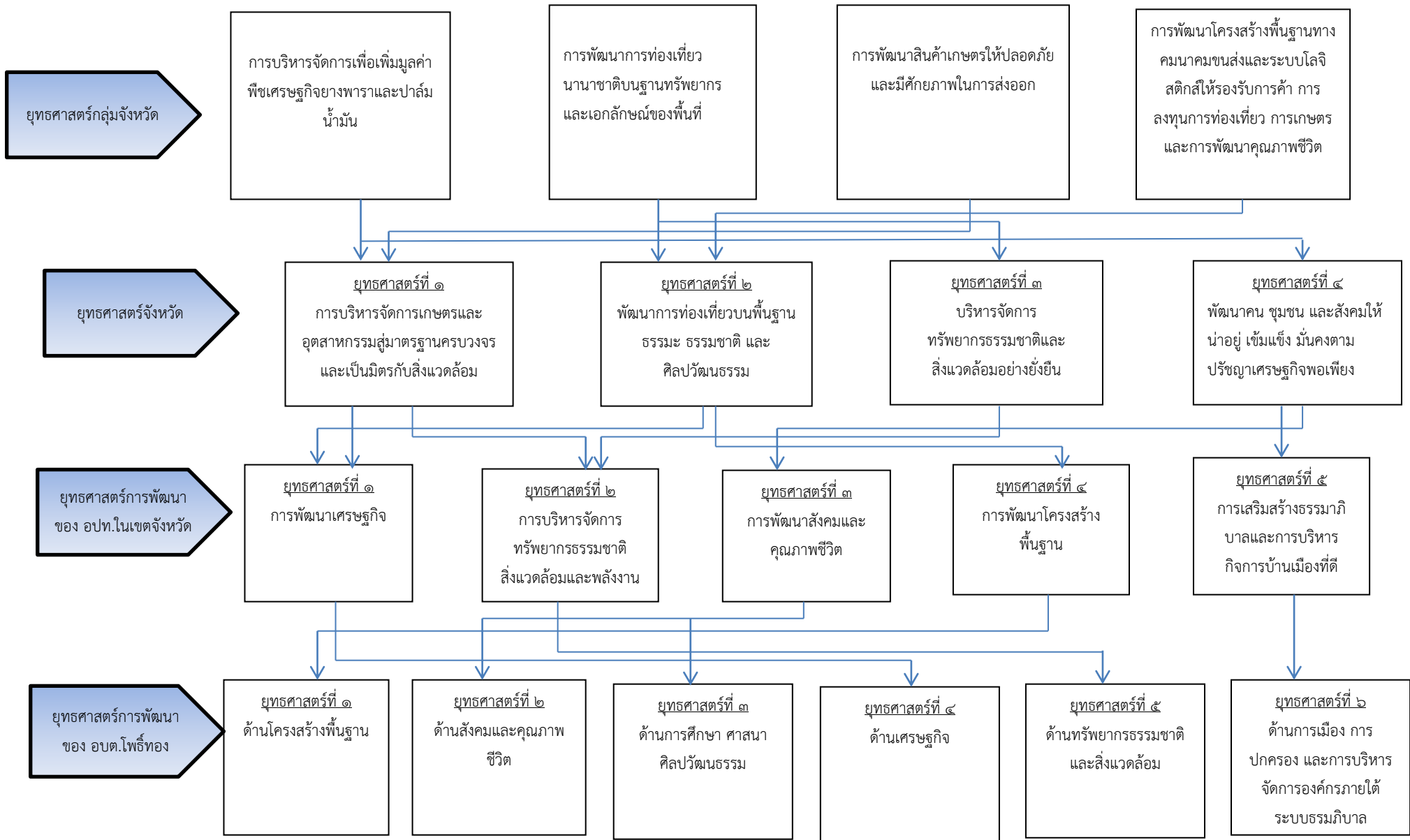
๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

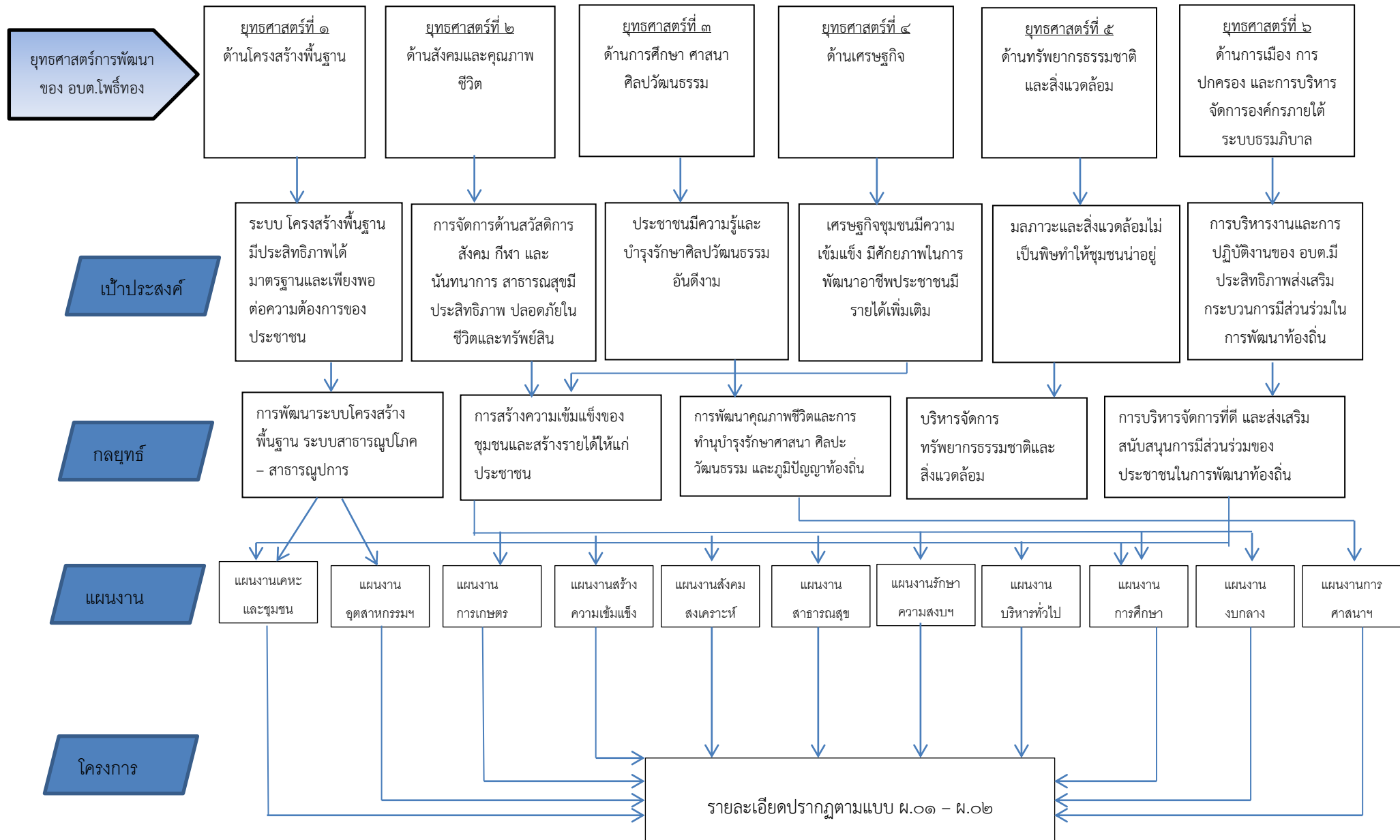
การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง กำหนดตามกรอบความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด นครศรีธรรมราช และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชน โดยดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของชุมชน ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น มีจุดมุ่งหมายสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนสอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชนเกษตรกรรมตามแนวทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

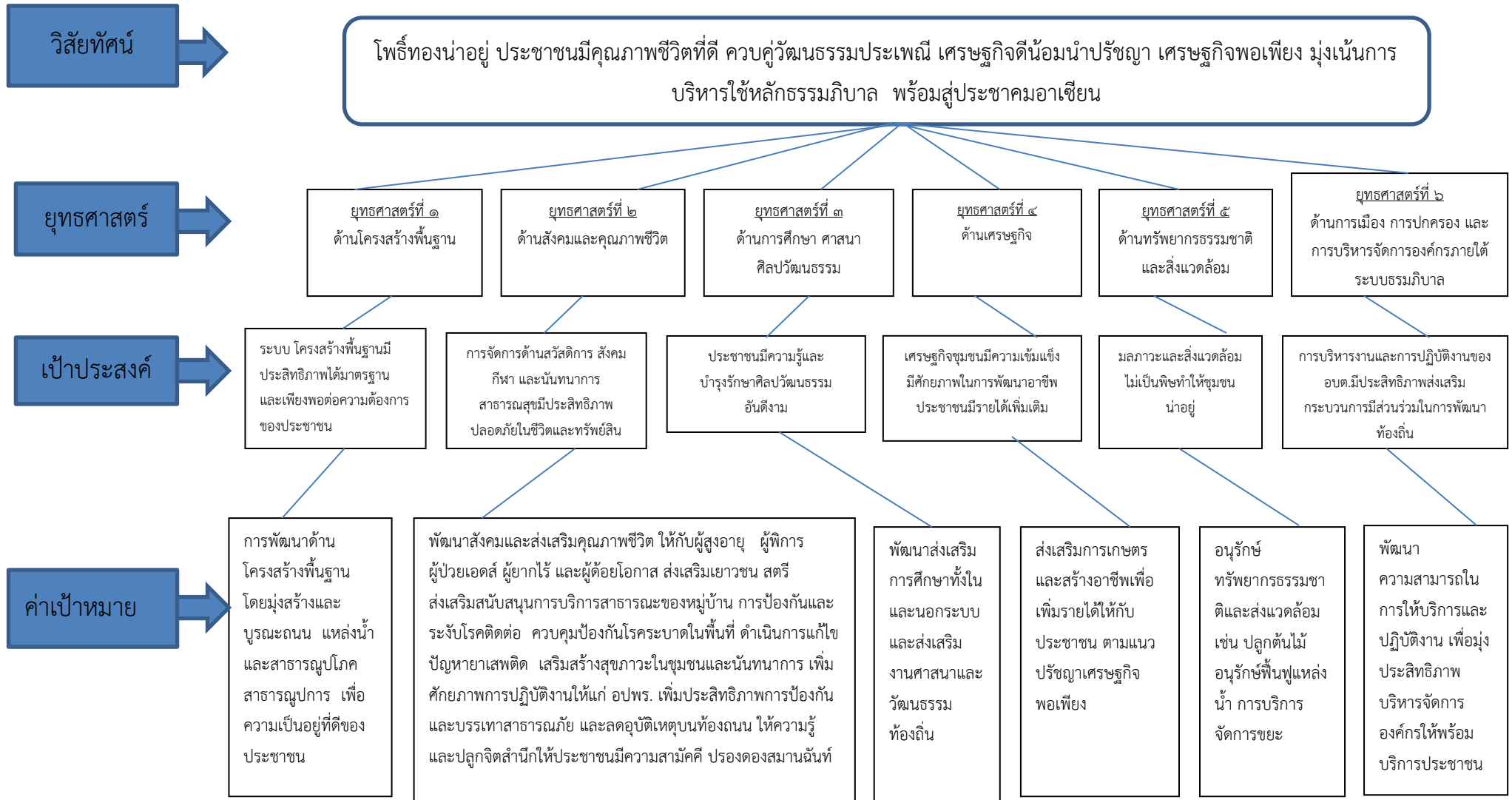
ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
โครงสร้างความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

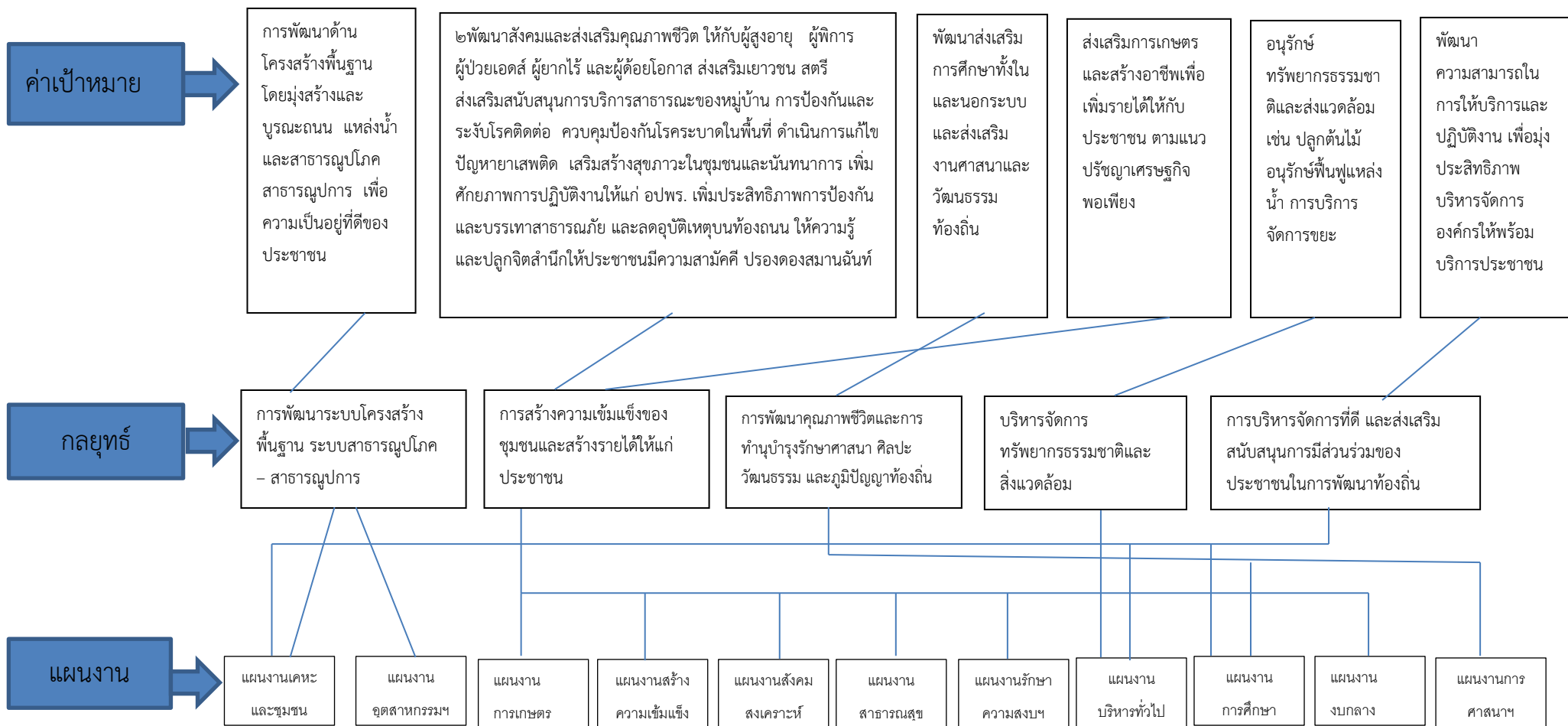

แผนผังยุทธศาสตร์ strategic map)

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ปัจจัยและสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา
ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ปัญหาด้านการขาดสาธารณูปโภคสาธารณูปการอย่างทั่วถึง	ตำบลโพธิ์ทอง	ประชาชนในตำบลโพธิ์ทอง	- การดำเนินงานของ อบต. จะทำให้มีสาธารณูปโภคสาธารณูปการอย่างทั่วถึง
	๒. ปัญหาด้านคมนาคมที่ไม่สะดวก	ตำบลโพธิ์ทอง	ประชาชนในตำบลโพธิ์ทอง	- การดำเนินงานของ อบต. จะทำให้ได้รับความสะดวกและปลอดภัยในการสัญจรไปมาอย่างทั่วถึง
	๓. ปัญหาการขาดแคลนน้ำแหล่งน้ำไม่ได้รับการบำรุงรักษา	ตำบลโพธิ์ทอง	ประชาชนในตำบลโพธิ์ทอง	- การดำเนินการของ อบต. จะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนเกี่ยวกับแหล่งน้ำได้ในอนาคต
๒. การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	<u>ปัญหาสังคมและคุณภาพชีวิต</u>			
	๑. ปัญหาครอบครัวแตกแยก	ตำบลโพธิ์ทอง	ประชาชนในตำบลโพธิ์ทอง	- เด็กและเยาวชนมีปัญหาขาดความรักความอบอุ่นมากขึ้นนำไปสู่ปัญหาอื่น
	๒. ปัญหายาเสพติด	ตำบลโพธิ์ทอง	ประชาชนในตำบลโพธิ์ทอง	- เกิดอาชญากรรมการลักขโมยเพิ่มขึ้น
	๓. ปัญหาคุณธรรมจริยธรรม	ตำบลโพธิ์ทอง	ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำชุมชน พนักงานส่วนตำบล ประชาชนในตำบล	- ถ้ามีการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมจะทำให้ในอนาคตสังคมจะน่าอยู่มากขึ้น
	๔. ขาดการส่งเสริมสุขภาพ	ตำบลโพธิ์ทอง	ประชาชนในตำบลโพธิ์ทอง	- ประชาชนเจ็บป่วยงานสุขภาพอ่อนแอลง
๕. รายได้ไม่เพียงพอ	ตำบลโพธิ์ทอง	ประชาชนในตำบล	- ประชาชนว่างงานมากขึ้น	

	๖. การดูแลสุขภาพผู้ประสบ ปัญหาด้านสุขภาพ	ตำบลโพธิ์ทอง	โพธิ์ทอง ประชาชนในตำบล โพธิ์ทอง	เศรษฐกิจอำเภอ - ประชาชนที่มีปัญหาด้าน สุขภาพได้รับการดูแลเอาใจใส่
--	---	--------------	---------------------------------------	---

- ๕๑ -

ประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มใน อนาคต
๓. การพัฒนาด้าน การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม	<u>ด้านการศึกษา</u> ๑. เข้าถึงแหล่งข้อมูล ข่าวสาร ๒. ส่งเสริมในเรื่องการศึกษา ให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ ศพด. <u>ด้านศาสนา วัฒนธรรม และ ประเพณีท้องถิ่น</u> ๑. ประชาชนคนรุ่นหลังห่าง เหินกิจกรรมทางศาสนา และมองข้ามวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น	ตำบลโพธิ์ทอง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตำบลโพธิ์ทอง	เด็กนักเรียนและ ประชาชนทั่วไปใน เขตตำบลโพธิ์ทอง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ประชาชนในตำบล โพธิ์ทอง	- เด็กนักเรียนและประชาชน ทั่วไปในเขตตำบลโพธิ์ทองมี แหล่งเพิ่มพูนความรู้ - เด็ก ศพด. มีคุณภาพทาง ร่างกายและความรู้ - ประชาชนจะลดให้ความสำคัญ ศานนน้อยลง และวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นจะเริ่มหายไป
๔. การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจ	<u>ปัญหาด้านการเกษตร</u> ๑. ผลผลิตทางการเกษตรมี ต้นทุนที่สูงเนื่องจากการใช้ สารเคมี <u>ปัญหาด้านอาชีพ</u> ๑. ปัญหาการว่างงาน ๒. การขาดส่งเสริมอาชีพ	ตำบลโพธิ์ทอง ตำบลโพธิ์ทอง ตำบลโพธิ์ทอง	เกษตรกรในตำบล โพธิ์ทอง ประชาชนในตำบล โพธิ์ทอง ประชาชนในตำบล โพธิ์ทอง	- เกษตรกรมีหนี้สินเพิ่ม ขาด รายได้ที่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ อาจมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพ - จำนวนประชาชนไม่มีรายได้ เลี้ยงตัวเองและครอบครัว เพิ่มขึ้น - ประชาชนว่างงานมากขึ้น เศรษฐกิจอำเภอ
๕. การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	<u>ปัญหาด้าน</u> <u>ทรัพยากรธรรมชาติและ</u> <u>สิ่งแวดล้อม</u> ๑. ปัญหาประชาชนขาด จิตสำนึกไม่เห็นความสำคัญ ของสิ่งแวดล้อม ๒. ไม่มีการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวภายในตำบลและ ประชาชนอย่างจริงจัง	ตำบลโพธิ์ทอง ตำบลโพธิ์ทอง	ประชาชนในตำบล โพธิ์ทอง ประชาชนในตำบล โพธิ์ทอง	- เกิด ภั ย ธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น - แหล่งท่องเที่ยวไม่เป็นที่ น่าสนใจ ไม่มีนักท่องเที่ยว ขาด เม็ดเงินเข้าสู่ตำบล

ประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๖. การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง และการบริหารจัดการองค์กรภายใต้ระบบธรรมาภิบาล	<p><u>ด้านการบริหารการเมืองการปกครอง</u></p> <p>๑. ประชาชน เยาวชน ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย</p> <p>๒. การมีส่วนร่วมของประชาชนยังอยู่ในระดับน้อย</p>	<p>ตำบลโพธิ์ทอง</p> <p>ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก</p>	<p>ประชาชนในตำบลโพธิ์ทอง</p> <p>ประชาชนในตำบลโพธิ์ทอง</p>	<p>- เกิดปัญหาความขัดแย้งในชุมชน ประชาชนเข้าขาดประชาธิปไตย ตกเป็นเหยื่อการเมือง</p> <p>- ยังคงมีการซื้อสิทธิขายเสียงในการเลือกตั้ง</p> <p>- การแก้ไขปัญหาที่แท้จริงของประชาชนเป็นไปได้ยากขึ้น เพราะประชาชนขาดการมีส่วนร่วม</p>

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่นด้วยเทคนิค SWOT

การสรุปสถานการณ์พัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ได้ทำการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ได้แก่ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค มีรายละเอียดดังนี้

(๑) ปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง (Strengths : S)

๑.๑ ผู้บริหารและสมาชิก อบต. ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ที่จะพัฒนาท้องถิ่นและให้ความสนใจกับการวางแผนเชิงรุก

๑.๒ บุคลากรมีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นบุคลากรในพื้นที่ส่งผลให้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเป็นอย่างดี

๑.๓ มีพื้นที่อยู่ใกล้เมืองส่งผลให้เส้นทางคมนาคมและการขนส่งสะดวก

๑.๔ ปัญหาทางสังคมในพื้นที่ไม่รุนแรง

๑.๕ การบริหารเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ทำให้สามารถแก้ปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) จุดอ่อนขององค์การ (Weaknesses)

ฉบับ

๒.๑ ระเบียบข้อกฎหมายบางเรื่องมีแนวทางปฏิบัติไม่ชัดเจนและมีความซ้ำซ้อนกันหลาย

๒.๒ งบประมาณในการพัฒนามีอยู่อย่างจำกัดไม่เพียงพอในการดำเนินงาน

๒.๓ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรมของทางองค์การบริหารส่วนตำบล

- ๕๓ -

(๓) โอกาสในการพัฒนา (Opportunity)

๓.๑ นโยบายรัฐบาลที่มีแนวความคิดการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนมากขึ้นและสร้างความสามัคคีของคนในชาติ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์และแก้ปัญหาความเดือดร้อนได้ตรงตามความต้องการ

๓.๒ มีหน่วยงานราชการต่างๆ ในพื้นที่เพื่อติดต่อประสานงานและให้ความช่วยเหลือ

๓.๓ มีวัดพุทธิกในท้องถิ่นหลากหลายและมีปริมาณเพียงพอที่จะก่อให้เกิดอาชีพ

๓.๔ พื้นที่ตำบลโพธิ์ทองเชื่อมต่อกับเขตอำเภอท่าศาลา ได้รับความเจริญอย่างรวดเร็ว

เหมาะกับการทำธุรกิจ

(๔) อุปสรรคต่อการพัฒนา (Threat)

๔.๑ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลไม่มีความแน่นอน

๔.๒ ปัญหาสภาวะโลกร้อนส่งผลให้เกิดภัยธรรมชาติต่างๆ เช่น ภัยแล้ง , อุทกภัย

๔.๓ การถ่ายโอนขาดความชัดเจนในเรื่องกระบวนการและแนวทางปฏิบัติในการถ่ายโอนข้อมูล การถ่ายโอนเป็นไปในภาพรวม แต่ละท้องถิ่นไม่รู้ว่าตนเองจะต้องรับโอนเรื่องใด จากหน่วยงานใด เมื่อใด และอย่างไร ที่เฉพาะเจาะจงสำหรับท้องถิ่นนั้น และหน่วยงานระดับจังหวัดไม่ได้ทำหน้าที่ในการประสานการถ่ายโอนระหว่างหน่วยงานผู้ถ่ายโอนและหน่วยงานที่รับโอน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ณ วันที่๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ พบว่า ประเทศไทยมีประชากรทั้งสิ้น ๖๖.๕ ล้านคน เฉพาะผู้สูงอายุมีมากถึง ๑๑.๑ ล้านคนหรือคิดเป็น ๑๖.๗๓%

ส่วนข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข ระบุว่า ในปัจจุบัน พ.ศ.๒๕๖๓ ประเทศไทยมีประชากรที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป จำนวนมากกว่า ๑๒ ล้านคน หรือราว ๑๘% ของจำนวนประชากรทั้งหมด และจะเพิ่มเป็น ๒๐% ในปี พ.ศ.๒๕๖๔ ซึ่งให้เห็นว่าประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้ว และกำลังจะเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์แบบในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า

สำนักงานสถิติแห่งชาติ คาดการณ์ว่า ประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มตัวในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ จะมีสัดส่วนประชากรสูงวัยเพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ ๒๖.๙ ของประชากรทั้งประเทศ

ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่

ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่าง ๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

- ๕๔ -

ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่น ๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการและอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตามการผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มีมาตราสำคัญ ๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพพลโลกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๕๙ รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่าง ๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพพลโลกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐวิสาหกิจ การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่าง ๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการปฏิบัติงาน โดยการนำระบบการทำงานผ่านการใช้เทคโนโลยี ซึ่งในระยะเวลาไม่นานนี้จะมีการใช้ระบบการทำงานโดยเชื่อมโยงผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลกลาง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการประสานงานระหว่างส่วนราชการและให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการนำเทคโนโลยี และในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานที่เรียกว่า Internet of Things

(เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่น ๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

- ๕๕ -

การเกิดโรคติดต่อ

เนื่องจากสถานการณ์ที่เกิดโรคติดต่อไปทั่วโลก ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ คือโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ซึ่งเป็นโรคติดต่อที่ร้ายแรง ซึ่งกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม เผชิญกับการหยุดชะงักงั้นในการพัฒนาผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจทำให้มีหนี้ที่เพิ่มขึ้นในทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นผลกระทบด้านการจ้างงาน ปัญหาด้านสุขภาพ เริ่มมีการศึกษาถึงผลค้างเคียงจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ว่ามีผลกระทบต่อร่างกายหรือไม่เพียงใด การศึกษาที่เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทำให้ต้องหันมาทำการเรียนการสอนโดยใช้ระบบออนไลน์ การเรียนจึงอาจไม่เข้มข้นพอกับการเรียนในห้องเรียน

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและ สังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	สำนักปลัด อบต. กองคลัง
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและ การโยธา	สำนักปลัด อบต. กองช่าง	กองช่าง กองคลัง
			การเกษตร	สำนักปลัด อบต.	กองช่าง,กองคลัง
๒	การพัฒนาด้านสังคม และคุณภาพชีวิต	การดำเนินงานอื่น	งบกลาง	สำนักปลัด อบต.	กองคลัง
		บริการชุมชนและ สังคม	สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักปลัด อบต.	กองคลัง กองช่าง
			สังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด อบต.	กองช่าง
			สาธารณสุข	สำนักปลัด อบต.	กองคลัง
		บริหารทั่วไป	การรักษาความสงบ ภายใน	สำนักปลัด อบต.	กองคลัง
	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด อบต.	กองคลัง		
๓	การพัฒนาด้าน การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม	บริการชุมชนและ สังคม	การศึกษา	กองการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	กองคลัง
			การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	กองคลัง
๔	การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจ	บริการชุมชนและ สังคม	สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักปลัด อบต.	กองคลัง
		การเศรษฐกิจ	การเกษตร	สำนักปลัด อบต.	กองคลัง
๕	การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด อบต.	กองคลัง กองช่าง

๖	การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง และการบริหารจัดการองค์กรภายใต้ระบบธรรมาภิบาล	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด อบต.	กองคลัง
			เคหะและชุมชน	กองช่าง	กองคลัง
			การศึกษา	กองการศึกษา	กองคลัง
			สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด อบต.	กองคลัง
รวม	๖	๑๐	๑๗	๑๘	๒๐

- ๑๔๒ -

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

(๑) การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง เป็นการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๖ การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาและจะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบนับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่องซักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่องแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)

- ๑๔๓ -

ตารางที่ ๔.๒ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผล ยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขต การปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และ ช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การ ไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การ ประศูสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่ม อาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพ ของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือ การใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการ ประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วม ตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรีกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนา ท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

(ต่อ) ตารางที่ ๔.๒ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๒. การวิเคราะห์ สถานการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์ จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของ ผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับ ใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริม อาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทาง ภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อ สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาใน ปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strength (จุด แข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และ T-Threat (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์ ๓.๑ ยุทธศาสตร์ ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการ พัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ เชื่อมโยงหลักประชาธิปไตยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๑๐)	
๓.๒ ยุทธศาสตร์ ขององค์กรปกครอง	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของ ท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชาธิปไตย	(๑๐)	

ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐		
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักพระราชบัญญัติ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และ Thailand ๔.๐	(๑๐)	

- ๑๔๕ -

(ต่อ) ตารางที่ ๔.๒ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกิจกรรมที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

(๒) การติดตามและประเมินผลโครงการ

การติดตามและประเมินผลโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาโดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายรายละเอียดตามแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่องซักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่องแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ดังนี้

ตารางที่ ๔.๓ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)

๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

ตารางที่ ๔.๔ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผล
โครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ ได้
๑. การสรุปสถานการณ์ การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจุบันและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผลการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่นไป ปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไรสามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓. การประเมินผลการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่นไป ปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงานและ ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/ Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักปรัชชารัฐ	๑๐	

(ต่อ) ตารางที่ ๔.๔ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผล
โครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ ได้
๕. โครงการพัฒนา ๕.๑ ความชัดเจนของชื่อ โครงการ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตาม วิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมี ความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไร ในอนาคต	๖๐ (๕)	
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับโครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนด วัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับ หลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ) มีความ ชัดเจนนำไปสู่การตั้ง งบประมาณได้ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมาย ต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มี ผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลา ดำเนินงานอธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วง เวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หาก กลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมาย หลายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความ สอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการ แข่งขัน (๓) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาส ความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ) มีความ สอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็น ศูนย์กลางพัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย ๒๕๗๑ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่ ปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่ เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับ ศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้าง สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้าง ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ	(๕)	

(ต่อ) ตารางที่ ๔.๔ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผล
โครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ ได้
๕.๖ โครงการมีความ สอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิชาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	
๕.๗ โครงการสอดคล้อง กับยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(๕)	
๕.๘ โครงการแก้ไข ปัญหาความยากจนหรือ การเสริมสร้างให้ ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชา รัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)	
๕.๙ งบประมาณมีความ สอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	
๕.๑๐ มีการประมาณการ ราคาถูกต้องตามหลัก วิธีการงบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(๕)	
๕.๑๑ มีการกำหนด ตัวชี้วัด (KPI) และ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และผลที่ คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicator : KPI) ที่สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	

(ต่อ) ตารางที่ ๔.๔ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ ๒. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และในการประเมินแผนนั้นจะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อ้างตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๓) สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นจากแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนภายในตำบลได้

โดยโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ได้นำโครงการไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยสรุปผลการพัฒนาจากแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ได้ดังนี้

ตารางที่ ๔.๕ เปรียบเทียบจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๖๕) และนำไปจัดทำเป็นข้อมูลบัญชีงบประมาณรายจ่ายฯ จำแนกตามแผนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ		
	ที่ปรากฏอยู่ในแผน	ที่ได้นำไปปฏิบัติ	ร้อยละของโครงการที่นำไปปฏิบัติ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๗๒	๒๘	๓๘.๘๘
ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๓๖	๓๓	๙๑.๖๖
ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม	๒๑	๒๑	๑๐๐.๐๐
ด้านเศรษฐกิจ	๓	๓	๑๐๐.๐๐
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒	๒	๑๐๐.๐๐
ด้านการเมือง การปกครอง และการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	๑๓	๑๓	๑๐๐.๐๐
รวม	๑๔๗	๑๐๐	๖๐.๐๒

ตารางที่ ๔.๖ เปรียบเทียบจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๖๕) และนำไปจัดทำเป็นข้อมูลบัญชีงบประมาณรายจ่ายฯ จำแนกตามแผนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ		
	ที่ปรากฏอยู่ในแผน	ที่ได้นำไปปฏิบัติ	ร้อยละของโครงการที่นำไปปฏิบัติ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๕๙	๔๒	๗๑.๑๘
ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๑๘	๑๕	๘๓.๓๓
ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม	๓๑	๒๕	๘๐.๖๔
ด้านเศรษฐกิจ	๓	๓	๑๐๐.๐๐
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓	๒	๖๖.๖๖
ด้านการเมือง การปกครอง และการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	๑๒	๑๒	๑๐๐.๐๐
รวม	๑๒๖	๙๙	๗๘.๕๗

ตารางที่ ๔.๗ เปรียบเทียบจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๖๕) และนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฯ จำแนกตามแผนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ		
	ที่ปรากฏอยู่ในแผน	ที่ได้นำไปปฏิบัติ	ร้อยละของโครงการที่นำไปปฏิบัติ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๕๒	๔๓	๘๒.๖๙
ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๔๘	๒๐	๔๑.๖๖
ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม	๔๔	๓๕	๗๙.๕๔
ด้านเศรษฐกิจ	๓	๓	๑๐๐.๐๐
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔	๑	๒๕.๐๐
ด้านการเมือง การปกครอง และการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	๑๕	๑๓	๘๖.๖๖
รวม	๑๖๖	๑๑๕	๖๙.๒๗

ตารางที่ ๔.๘ เปรียบเทียบจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๖๕) และนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฯ จำแนกตามแผนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	จำนวนโครงการ		
	ที่ปรากฏอยู่ในแผน	ที่ได้นำไปปฏิบัติ	ร้อยละของโครงการที่นำไปปฏิบัติ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๖๕	๓๗	๕๖.๙๒
ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๔๘	๑๙	๓๙.๕๘
ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม	๔๔	๓๕	๗๙.๕๔
ด้านเศรษฐกิจ	๓	๓	๑๐๐.๐๐
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔	๒	๕๐.๐๐
ด้านการเมือง การปกครอง และการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	๑๕	๑๔	๙๓.๓๓
รวม	๑๗๙	๑๑๐	๖๑.๔๕

(๔) ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

๔.๑.๑ ส่งเสริมการจัดทำงบประมาณและแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อกำหนดทิศทางการปฏิบัติงานให้เป็นไปแนวทางเดียวกัน

๔.๑.๒ กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่มีความยุ่งยากมากขึ้น อาจส่งผลให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายในการให้ความร่วมมือโดยเฉพาะการทำประชาคมท้องถิ่น ซึ่งมี การดำเนินการในทุกส่วนราชการ

๔.๑.๓ ข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องไม่สามารถทำได้ทำให้ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุด

๔.๑.๔ ปัญหาสาธารณสุขต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือพิจารณาวางแผนการดำเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ พิจารณาบรรจุแผนงาน โครงการให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันทั่วถึง

๔.๑.๕ ปัญหาโรคระบาดที่เกิดจากคน เกิดจากสัตว์ ที่ส่งผลอันตราย ต่อประชาชนและสัตว์ต่างๆ ในตำบล แนวทางการแก้ไขปัญหา คือประชาสัมพันธ์รณรงค์การป้องกัน/ลงพื้นที่ระงับการเกิดโรคระบาด การทำลายการรรักษา

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๔.๒.๑ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องสอดคล้องกับทุกภาคส่วนด้วยการทำงานแบบบูรณาการ เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อให้แก้ปัญหาความเดือดร้อนที่สอดคล้องตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

๔.๒.๒ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลังในการพิจารณาบรรจุโครงการ/กิจกรรม ในแผนพัฒนาท้องถิ่น

๔.๒.๓ ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ภายในปีงบประมาณนั้นๆ เพื่อกระตุ้นการเบิกจ่ายงบประมาณในภาพรวม

๔.๒.๔ องค์การบริหารส่วนตำบล ควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจแต่ละด้านที่จะดำเนินการ ซึ่งช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด และโอนไปตั้งจ่ายเป็นรายการใหม่

๔.๒.๕ ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับบุคลากรในการพัฒนาโครงการเชิงบูรณาการให้มากขึ้น เนื่องจากปัญหาท้องถิ่นจะมีความซับซ้อนมากขึ้น การแก้ไขปัญหาจึงต้องการศาสตร์หลายด้านเข้ามาบริหารจัดการ
